

TBMM

(S. Sayısı: 747)

İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve 7 Milletvekilinin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile İzmir Milletvekili Canan Arıtman'ın; Bursa Milletvekili Hamza Hamit Homriş ve 3 Milletvekilinin; İzmir Milletvekili Canan Arıtman ve 2 Milletvekilinin; Gaziantep Milletvekili Fatma Şahin ve 16 Milletvekilinin; İstanbul Milletvekili Ayşe Jale Ağırbaş ve 5 Milletvekilinin; İstanbul Milletvekili Mehmet Seviğen'in; İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in Benzer Mahiyetteki Kanun Teklifleri ile Adalet Komisyonu Raporu (2/861, 2/1, 2/124, 2/278, 2/318, 2/331, 2/348, 2/737, 2/782)

Not: Teklifler Başkanlıkça; esas olarak Adalet Komisyonuna, 2/861 esas numaralı Teklif ayrıca tali olarak Kadın Erkek Fırsat Eşitliği ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler komisyonlarına havale edilmiştir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmuştur. Gereğini arz ederiz.

Alev Dedegil

İstanbul

Fatoş Gürkan

Adana

Aşkın Asan

Ankara

M. Emin Ekmen

Batman

Fetani Battal

Bayburt

Fatma Şahin

Gaziantep

Kemalettin Aydın

Gümüşhane

Necdet Ünüvar

Adana

GENEL GEREKÇE

I. "Sosyal Hukuk Devleti", güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği, başka bir ifadeyle sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü Devlet demektir. Çağdaş Devlet anlayışı, sosyal hukuk devletinin, tüm kurumlarıyla, Anayasanın sözüne ve ruhuna uygun biçimde kurulmasını gerekli kılmaktadır. Hukuk devletinin temel amaçlarından olan kişinin korunması ilkesi, toplumda sosyal güvenliğin ve sosyal adaletin sağlanması yoluyla gerçekleştirilebilmektedir.

Anayasanın 41 inci maddesinde hüküm altına alındığı üzere, Türk toplumunun temelini aile oluşturmaktadır. Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunmasını sağlamak için gerekli önlemleri almak ve örgütleri kurmakla görevlendirilmiştir.

Dünyanın her yerinde çocuklar üzerindeki olumsuz şartları ortadan kaldırmak ve onlara daha iyi bir yaşam sağlamak amacıyla hazırlanan Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, 191 ülke tarafından imzalanmış ve ülkemiz de bu ilkeleri benimseyen ülkeler arasında yerini almıştır. Söz konusu Sözleşmede, çocuğun tanımı yapılarak, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanlarındaki tüm yaşam hakları güvence altına alınmıştır.

Çocukların ve kadınların gerek aile içinde, gerekse toplum içinde maruz kaldıkları fiziksel ve cinsel şiddet, bu kişilerin anti-sosyal davranışlar göstermesine ve topluma faydalı bir birey olamamasına neden olmaktadır. Bu konuda bütün ülkelerde, giderek daha fazla duyarlılık oluşturulmaktadır.

II. Anayasanın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10 uncu maddesinde, 7/5/2004 tarihli ve 5170 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle, kadınlar ve erkeklerin eşit haklara sahip oldukları; Devletin, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlü olduğu hükmüne bağlanmıştır. İnsan hakları alanındaki gelişmeler incelendiğinde, eşitlik ilkesini güçlendirmek amacıyla, sadece kadınlar lehine değil, aynı zamanda toplumun özel olarak korunması gereken başka kesimleri için de pozitif ayrımcılık kuralının benimsendiği görülmektedir.

Bunun sonucu olarak, 12/9/2010 tarihinde yapılan Halkoylamasıyla kabul edilen 5982 sayılı Kanunla, Anayasanın 10 uncu maddesine eklenen fıkrada, çocuklar, yaşlılar, özürllüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirlerin eşitlik ilkesine aykırı sayılmayacağı belirtilmiştir. Dolayısıyla, özel surette korunması gerekenler için "pozitif ayrımcılık" ilke olarak kabul edilmiştir.

III. Yine, 12/9/2010 tarihinde yapılan Halkoylamasıyla kabul edilen 5982 sayılı Kanunla, Anayasanın 41 inci maddesine eklenen fıkrada, Devlete, her türlü istismara ve şiddete karşı çocukları koruyucu tedbirleri alma ödevi yüklenmiştir. Çocukların fiziki ve cinsel saldırı, şiddet veya suiistimale, her türlü ihmâl veya istismara ya da kötü muameleye karşı korunması için, kanuni, idari, toplumsal ve eğitsel bütün önlemlerin bu kapsamda düşünülmesi gerekmektedir.

5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu ile 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu, çocukların hakları ve esenlikleri bakımından yürürlüğe konulmuş olmakla beraber, ortaya çıkan yeni ihtiyaçların karşılanması bakımından zaman zaman çocuklarla ilgili düzenlemelerde değişiklik yapılması gerekmektedir.

IV. 2005 yılında yürürlüğe giren 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar" Bölümünde yer alan 102, 103, 104 ve 105 inci maddelerinde, cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı ile cinsel taciz suçlarına yer verilmiştir. Bununla birlikte, söz konusu Kanunun yaklaşık altı yıllık uygulamasında, belirtilen suçlarla ilgili bir takım sorunların ortaya çıktığı tespit edilmiştir.

Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan veya insanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle ya da vesayet, üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen veya evlatlık gibi ilişkiler nedeniyle söz konusu suçların işlenmesi halinde de bu suçlar bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmesi ve böylelikle bu suçlarla etkin mücadele edilmesi gerekmektedir.

Bu fiiller nedeniyle mağdur eğitimini veya işini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek mecburiyetinde kalmış ise, bu durumun da söz konusu suçlar bakımından neticesi sebebiyle ağırlaştırılmış hal olarak kabul edilmesi, suçla mücadele bakımından önem arz etmektedir.

Kanunun 102 ve 103 üncü maddesinde yer alan "ruh sağlığının bozulması"na yönelik artırım nedeni, bu suçların mağdurlarının defalarca hastane veya Adli Tıp Kurumuna gitmelerine ve maruz kaldıkları fiili tekrar tekrar yaşamalarına neden olmaktadır.

"Reşit olmayanla cinsel ilişki" kenar başlıklı 104 üncü maddenin ikinci fıkrası, Anayasa Mahkemesinin 23/11/2005 tarihli ve E. 2005/103, K. 2005/89 sayılı Kararıyla iptal edilmiş ve bu hükmün yerine yeni bir düzenleme yapılmamıştır.

Diğer yandan, bu suçlardan dolayı hapis cezasına mahkum olanların testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulmaları ve tedavi amaçlı programlara katılmakla yükümlü kılınmaları yönünde düzenleme yapılması suretiyle, faillerin iyileştirilmeleri ve topluma kazandırılmaları gerekmektedir. Mukayeseli hukukta da bu yönde düzenlemeler bulunmaktadır. Örneğin, İsveç'te şiddet uygulayan kişilere yönelik programlar hazırlanmakta ve kişisel veya grup tedavisi şeklinde uygulamalar yapılmaktadır. Ayrıca, mağdurun korunması bakımından hükümlünün, mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesi dışında başka bir yerde ikamet etmekle yükümlü kılınması da gerekebilecektir.

Öte yandan, bu suçlar bakımından itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, söz konusu tedavi ve yükümlülüğe tabi tutulması zorunlu olması ve bir takım yükümlülüklerle tabi tutulması gerekmektedir.

V. Ülkemizde bilinen bir gerçek de, evlenme yaşına ulaşmış kişilere karşı evlenmesi yönünde cebir veya tehditle baskı yapılmakta ve insanlar evlendirilmektedir. Bu baskı ailelerden geldiği gibi üçüncü kişilerden de gelebilmektedir. Baskı sonucunda gerçekleşen evliliklerden bu kişiler herhangi bir fayda görmediği gibi toplumda fayda yerine zarar görebilmekte ve sağlıklı nesiller yetiştirilememektedir. Hatta, baskı nedeniyle kişiler, hayatına son vermektedir.

Bu nedenle, zorla evlendirmenin suç olarak kabul edilmesi ve bireylerin bu surette korunması amaçlanmaktadır.

VI. Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten bugüne kadar geçen sürede yukarıda belirtilen hususlarla ilgili olarak ortaya çıkan uygulama sonuçlarındaki eksikliklerin giderilmesi ve 12/9/2010 tarihinde yapılan Halkoylamasıyla kabul edilen 5982 sayılı Kanunla, Anayasada yapılan değişikliklerin gereğinin yerine getirilmesi amacıyla bu Kanun Teklifi hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin uygulamasında, bir takım sorunların ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Yapılması öngörülen değişikliklerle bunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin beşinci fıkrasında yer alan "ruh sağlığının bozulması"na yönelik artırım nedeni, bu suçların mağdurlarının defalarca hastane veya Adli Tıp Kurumuna gitmelerine ve maruz kaldıkları fiili tekrar tekrar yaşamalarına neden olmaktadır. Yapılan değişiklikle "ruh sağlığının bozulması"na yönelik artırım nedeninin kaldırılması öngörülmektedir. Diğer yandan, akademik çevrelerde bu suçlara maruz kalanların ruh sağlığının mutlaka bozulmuş olacağı kabul edildiğinden, maddenin birinci ve ikinci fıkrasında öngörülen cezalar artırılmak suretiyle bu halin araştırılması uygulamasından vaz geçilmiştir.

Öte yandan, aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan veya halka açık kutlama, tören, müsabaka, miting veya benzeri faaliyetlerin yapıldığı alanlarda ya da toplu taşıma araçlarında insanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle, söz konusu suçun işlenmesi hâli de, bu suç bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmektedir. Ayrıca, bu fiiller nedeniyle, mağdur eğitimini veya işini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek mecburiyetinde kalmış ise, bu durum da söz konusu suç bakımından neticesi sebebiyle ağırlaşmış hal olarak kabul edilmektedir.

Bazı özel ilişkiler veya sıfatlar nedeniyle söz konusu suçların işlenmesi hali de bu suç bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmektedir. Bu kapsamda, vesayet ilişkisi, üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen veya evlatlık nedeniyle söz konusu suçların işlenmesi hâli de artırım nedeni olarak kabul edilmektedir.

Madde 2- Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesinin uygulamasında, bir takım sorunların ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Yapılması öngörülen değişikliklerle bunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin altıncı fıkrasında yer alan "ruh sağlığının bozulması"na yönelik artırım nedeni, bu suçların mağdurlarının defalarca hastane veya Adli Tıp Kurumuna gitmelerine ve maruz kaldıkları fiili tekrar tekrar yaşamalarına neden olmaktadır. Yapılan değişiklikle "ruh sağlığının bozulması"na yönelik artırım nedeninin kaldırılması öngörülmektedir. Diğer yandan, akademik çevrelerde bu suçlara maruz kalanların ruh sağlığının mutlaka bozulmuş olacağı kabul edildiğinden, maddenin birinci ve ikinci fıkrasında öngörülen cezalar artırmak suretiyle bu halin araştırılması uygulamasından vaz geçilmiştir.

Öte yandan, aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan veya halka açık kutlama, tören, müsabaka, miting veya benzeri faaliyetlerin yapıldığı alanlarda ya da toplu taşıma araçlarında insanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle, söz konusu suçun işlenmesi hali de, bu suç bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmektedir. Ayrıca, bu fiiller nedeniyle, mağdur çocuk eğitimini veya işini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek veya ailesinden ayrılmak mecburiyetinde kalmış ise, bu durum da söz konusu suç bakımından neticesi sebebiyle ağırlaşmış hal olarak kabul edilmektedir.

Bazı özel ilişkiler veya sıfatlar nedeniyle söz konusu suçların işlenmesi hali de bu suç bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmektedir.

Ayrıca, maddenin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, 102 nci maddenin dördüncü fıkrasıyla uyum sağlanmaktadır.

Madde 3- Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesinin, Anayasa Mahkemesinin 23/11/2005 tarihli ve E. 2005/103, K. 2005/89 sayılı Kararıyla iptal edilmiş olan ikinci fıkrasında yeni bir düzenleme yapılmak suretiyle, onbeş yaşını doldurmuş olan çocuklarla ensest ilişkiye girilmesi, birinci fıkrada tanımlanan suça nazaran daha ağır cezayı gerektiren ve soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olmayan bir suç olarak tanımlanmaktadır. Bu düzenleme bağlamında, rızaya dayalı da olsa onbeş yaşını doldurmamış olan çocuklarla olan ensest ilişkinin, 103 üncü maddede tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçu bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur oluşturduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Madde 4- Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesinde düzenlenen cinsel taciz suçuyla daha etkin mücadele edilebilmesi amacıyla, cezayı ağırlaştırıcı nedenlerin düzenlendiği maddenin ikinci fıkrasında değişiklik yapılması öngörülmektedir.

Suçun; çocuğa karşı, kamu görevinin veya posta ve elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle, vasi veya bakıcı tarafından ya da halka açık kutlama, tören, müsabaka, miting veya benzeri faaliyetlerin yapıldığı alanlarda, toplu taşıma araçlarında insanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi hali de, bu suç bakımından daha ağır cezayı gerektiren nitelikli unsur olarak kabul edilmektedir.

Madde 5- Maddeyle, evlenme yaşına ulaşmış bir kişiye evlenmesi yönünde cebir veya tehditle kullanmak fiili, suç olarak düzenlenmektedir. Yapılan bu baskı sonucunda evlenme gerçekleşmişse, ceza artırılacaktır. Ayrıca, kişinin intihar etmesi halinde, verilecek ceza beş yıldan on yıla kadar hapis olarak belirlenmiştir. Bu surette bireylerin özellikle kadın ve çocukların korunması amaçlanmaktadır.

Madde 6- Maddeyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına eklenen bentlerle, toplumun korunması bakımından cinsel suçlardan şüpheli veya sanık olanlara yönelik yeni adli kontrol yükümlülükleri düzenlenmektedir.

Bunlar;

Mağdurun talebinin varlığı ve amaçlanandan daha ağır sonuçlar vermeyeceğinin anlaşılması halinde, soruşturma veya kovuşturma sonuna kadar şüpheli veya sanığın mağdura yaklaşmasını ve mağdurun bulunduğu yerlere girmesini yasaklamak,

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda ise, çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan yasaklamak veya çocuklarla ilgili mesleklerin icrasından yasaklamak,

Şeklinde belirlenmektedir.

Madde 7- Maddeyle, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçundan, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanların, cezanın infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde, denetin süresi içinde; testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulmaları ve tedavi amaçlı programlara katılmakla yükümlü kılınmaları yönünde düzenleme yapılmaktadır. Böylelikle, faillerin iyileştirilmeleri ve topluma kazandırılmaları amaçlanmaktadır. Ayrıca, mağdurun korunması bakımından hükümlünün, mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesi dışında başka bir yerde ikamet etmekle yükümlü kılınması da öngörülmektedir. Bu suçlar bakımından itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, belirtilen tedavi ve yükümlülüğe tabi tutulması zorunlu olacaktır.

Diğer yandan, söz konusu suçlardan itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşımdan, çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan ve çocuklarla ilgili bir meslek icra etmekten yasaklanmasına karar verilecektir. Yasaklama kararı, hükmün kesinleşmesiyle uygulanmaya başlanacak ve cezanın tümüyle infazından itibaren beş yıl süreyle devam edecektir.

Madde 8- Yürürlük maddesidir.

Madde 9- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun, 103. Maddesine Bir Fıkra Eklenmesi Hakkındaki Kanun Teklifim ve gerekçesi ektedir.

Gereğini arz ederim.

20 Ağustos 2007

Canan Arıtman

İzmir

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU'NUN 103. MADDESİNE BİR FIKRA
EKLENMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

GENEL GEREKÇE

TCK'nın 103. maddesi onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlamı ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranışın cezalandırılmasını düzenlemektedir.

Maddenin (2) bendi; Cinsel İstismarın vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağını belirlerken, maddenin (7) fıkrası suçun mağdurun bitkisel hayata girmesine veya ölümüne neden olması durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolacağını belirler. Bu düzenleme Anatomik olarak genital organ gelişimini tamamlamış çocuklara karşı cinsel istismar suçunun işlenmesinde bitkisel hayata girmesi veya ölümüne sebebiyet vermesi durumunda, uygulanacaktır. Ancak Anatomik olarak genital organ gelişimini tamamlamamış küçük çocuklara karşı vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilen cinsel istismar fiili direkt olarak ölümüne sebebiyet vermektedir.

Bebeklik çağındaki çocukların bile bu tür cinsel istismara uğradığı günümüzde bu fiiller artık bir cinsel istismarın da ötesinde çocuğun yaşam hakkına, hayatına kastetmektir. Anatomik olarak genital organ gelişimini tamamlamamış küçük çocuklara, bebeklere yönelik vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilen cinsel istismar fiili, büyük yaralanmalara, hayati ve Akut kanamalara, perforasyonlara, periton yırtılmalarına, en iyi sağlık koşullarında bile tedavi edilemeyebilen Peritonit, Pelviperitonit gibi Akut Hastalıklara neden olarak ölümüne sebebiyet verir.

Cezai ehliyetine haiz her kimse okumaz-yazmaz durumda cahil olsa bile bu fiilin ölümüne neden olacağı bilincindedir. Dolayısıyla Anatomik olarak Genital organ gelişimini tamamlamamış çocuklara, bebeklere yönelik cinsel istismar fiili artık sadece Cinsel Dokunulmazlığa karşı işlenmiş bir suç olmayıp, Hayata Karşı İşlenmiş bir suçtur. Kasten Öldürme fiilidir.

Ayrıca TCK'nın Hayata Karşı Suçlar Bölümünün Nitelikli Haller madde başlıklı 82. maddesinin (b) bendinde düzenlenen "Canavarca hisle veya eziyet çektirerek" işlenmesi haline de tam olarak uyduğundan failin ağırlaştırılmış müebbet hapis ile cezalandırılması gerekir.

Çocuklara yönelik cinsel istismar fiili tıpta pedofili olarak isimlendirilen bir patolojidir. Cezai ehliyetleri tam olan bu psikopat kişilerin patolojik durumu, hastalığı tedavi edilemez. Bulduğu her fırsatta bu suçu işleyecektir. Tıbbi tedavi ve cezai müeyyide ile ıslahları mümkün değildir. Çocukları korumak için de bu kişilerin toplumdan uzaklaştırılmaları, yaşam boyu enterne edilmeleri gerekmektedir.

Bu kanun teklifi Anatomik Genital organ gelişimini tamamlanmamış küçük çocuklar ve bebeklere karşı işlenen cinsel istismar fiilinin, kasten öldürme fiili olduğu gerçeğinden hareketle çocukların yaşam hakkını korumak için düzenlenmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Anamotik olarak Genital organ gelişimini tamamlamış çocuklara, bebeklere yönelik vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilen cinsel istismar fiilinin ölümüne neden olacağı gerçeğiyle Kasten Öldürme fiili olduğundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunmasını düzenlemektedir.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

İZMİR MİLLETVEKİLİ CANAN ARITMAN'IN TEKLİFİ (2/1)

**5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU'NUN 103. MADDESİNE (8) SIRASIYLA
BİR FIKRA EKLENMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun Reşit Olmayanlara Cinsel İlişki başlıklı 103. maddesine (7). fıkrasından sonra gelmek üzere (8). fıkra aşağıdaki şekilde eklenmiştir.

(8) Cinsel istismarın Genital organ gelişimini tamamlamamış çocuklara karşı vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleşmesi durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun, 105. Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim ve gerekçesi ektedir.

Gereğini arz ederim.

Canan Arıtman
İzmir

GENEL GEREKÇE

Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlardan cinsel taciz suçu yürürlükteki Türk Ceza Kanununda hem şikayete bağlı suç kapsamında bulunduğundan hem de cezai yaptırımı caydırıcılıktan uzak olduğundan uygulamada bu suç cezasız kalmaktadır. Toplumumuzun ve nüfusumuzun yarısını oluşturan milyonlarca kadınıımız bu suçun mağduru olmaktadır. Genelde mağdur kadınlar şikayetçi olmaktan çekiniyorlar ve korkuyorlar. Toplumsal algılamamız ne yazık ki mağdurun suçlanması tarzındadır. Bu toplumsal anlayış kadınları şikayetçi olmaktan alıkoymaktadır. Bu yanlış toplumsal yargılamanın/algılamının tersine çevrilmesi için bu suçun şikayete bağlı suçlar kapsamından çıkartılması gereklidir.

Bu suçlar kamuya açık alanlarda topluca işlenebilmekte ve ülkemizin uluslararası kamuoyunda prestij yitirmesine bile neden olmaktadır. Son olarak yılbaşı gecesi kutlamalarında Taksim Meydanında turistlere yönelik toplu taciz şeklinde yaşanmış ve tüm dünyada TV ve Internet ortamında en fazla izlenen olay olmuştur. Dünya kamuoyunda Türk milletinin ne yazık ki tacizci olarak algılanmasına neden olmuştur. Dolayısıyla sadece bireye karşı işlenen suç olmanın ötesinde topluma karşı da işlenmiş bir suçtur.

Bu suçun cezasının caydırıcı olmaması suçun yaygın bir şekilde işlenmesine neden olmaktadır. Faillerin az bir para cezasıyla yakayı kurtarabilmeleri erkekleri cesaretlendirmekte, kadınları ise sokağa çıkamaz hale getirmektedir. Bir anlamda kadınlara sokağa çıkma, toplu taşıım araçlarına binme, evinde otur denmektedir. Neticede kadınlar sosyal ve toplumsal hayatın dışına itilmektedir. Kadınları hem fiziksel hem de psikolojik olarak ağır biçimde travmatize eden cinsel taciz suçunun bir anlamda cezasız kalması nüfusun yarısını oluşturan kadın vatandaşlarımızın ve çok sayıda erkeğin de kamuoyu vicdanını rahatsız etmektedir. Ülkemizin kadınlarının da ülke yasalarının kendilerini koruduğunu görmeye ve buna inanmaya ihtiyacı vardır. Böylesi ağır sonuçları olan hatta faturası tüm ülkeye çıkan suçlarda daha etkin ve caydırıcı önlemlerin alınması konusunda cezaların artırılması ve şikayete tabi olmaktan çıkartılması etkili olacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Nüfusun yarısını oluşturan kadınların çoğunlukla ve sıklıkla mağduru oldukları cinsel taciz suçunun 6 aydan 3 yıla kadar hapis cezasına, bu fiillerin hiyerarşi, hizmet, eğitim ve öğretim ilişkisi veya aile içi ilişkiden kaynaklanan nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle işlenmesinde cezayı yarı oranında arttırmayı, mağdurun işi bırakmak, okuldan veya ailesinden ayrılmak zorunda kalması halinde ise verilecek cezanın 2 yıldan az olamayacağına, toplumsal infiale yol açacak biçimde, şiddet de kullanılarak topluca işlenmesi durumunda 2 yıldan 7 yıla kadar hapis cezasına hükmolunmasını düzenlemektedir.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

İZMİR MİLLETVEKİLİ CANAN ARITMAN'IN TEKLİFİ (2/124)

**5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNUNUN 105. MADDESİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
Cinsel Taciz

MADDE 105- (1) Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, 6 aydan 3 yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) Bu fiiller; hiyerarşi, hizmet veya eğitim ve öğretim ilişkisinden ya da aile içi ilişkiden kaynaklanan nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle ya da aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlendiği takdirde, yukarıdaki fıkra göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Bu fiiller nedeniyle mağdur; işi bırakmak, okuldan veya ailesinden ayrılmak zorunda kalmış ise, verilecek ceza iki yıldan az olamaz.

(3) Bu nevi suçları topluca işleyenlere, cinsel tacizin yanında şiddet kullananlara, bu fiilleriyle toplumun infialine yol açanlara 2 yıldan 7 yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yönetir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

H. Hamit Homriş
Bursa

İsmet Büyükataman
Bursa
Murat Özkan
Giresun

Necati Özensoy
Bursa

GENEL GEREKÇE

Nesillerin iyi yetişmesi, ana ve babaların tutumlarına bağlıdır ve onların eseridir. Bu nedenle ana babaların çocuklarına karşı gösterdikleri tutum ve davranışlar, çocuğun yetiştiği ortam, çevresindeki diğer yetişkinlerin davranışları çocuğun sağlıklı bir kişilik geliştirmesi açısından önemlidir.

Çocuk ana babaya yalnızca bakım ve beslenme açısından değil aynı zamanda ilgi ve sevgi bakımından da muhtaçtır. Çocuk sevgi dolu ve huzurlu bir aile ortamında kurduğu temellerle davranışlarını, sosyal ilişkilerini ve topluma uyumunu düzenler.

Ana babaların çocuklarına karşı tutumları, kendi kişilik özelliklerinden, içinde yetiştikleri sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik koşullardan, eğitim düzeyinden, çocuklarına ait özelliklerden ve içinde bulundukları toplumun geleneksel çocuk yetiştirme yöntemlerinden etkilenmektedir.

Çocuğun ihmal ve istismarı ise, çocuğun duygusal yaşantısını ve kişiliğini direkt olarak etkilemekte, çocuğun ilerideki yaşantısında sağlıksız bir kişilik geliştirmesine neden olabilmektedir.

Ülkemizde son yıllarda cinsel taciz ve çocuk istismarında önemli artışlar gözlemlenmektedir. Özellikle görsel basın aracılığı ile bu tip olumsuz davranışların toplumda travmalar oluşturduğu bir gerçektir.

Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'nda da bu çeşit istismarlara rastlanmaktadır.

Yürürlükte bulunan Türk Ceza Kanununda cinsel taciz ve çocuk istismarı ile ilgili yaptırımlar maalesef yetersizdir, caydırıcı olamamaktadır. Bu değişikliklerle cezaların artırılarak caydırıcılığının sağlanması hedeflenmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişilerin alacağı ceza süresi ağırlaştırılarak toplumda caydırıcılığının artırılması hedeflenmiştir.

Madde 2- Çocukları cinsel yönden istismar edenlerin alacakları ceza arttırmış, bu konuda da toplumda caydırıcılığın artırılması hedeflenmiştir.

Madde 3- Yürürlük maddesidir.

Madde 4- Yürütme maddesidir.

BURSA MİLLETVEKİLİ HAMZA HAMİT HOMRİŞ VE
3 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/278)

**TÜRK CEZA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(1) "Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişi, mağdurun şikayeti üzerine, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. "

(2) "Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda, on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin eşe karşı işlenmesi halinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikayetine bağlıdır."

MADDE 2- 5237 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin birinci, ikinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(1) "Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

(2) "Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

(6) "Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, yirmi yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur."

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz.

Canan Arıtmán

İzmir

İsa Gök

Mersin

Ahmet Ersin

İzmir

GEREKÇE

TCK' nın 103 üncü maddesi onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranışın cezalandırılması düzenlenmektedir.

Maddenin (2) bendi; Cinsel İstismarın vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunacağını belirlerken, suçun mağduru bakımından çocukları herhangi bir yaş grubunda kategoriye ayırmayıp 15 yaşından küçük tüm mağdurlara aynı cezanın hükmolunması ceza kanununun temel prensiplerine aykırıdır. Zira; bebeklik çağındaki çocukların bile bu tür cinsel istismara uğradığı günümüzde bu fiiller artık bir cinsel istismarın da ötesinde çocuğun yaşam hakkına, hayatına kast etmektedir. Anatmik olarak genital organ gelişimini tamamlamamış küçük çocuklara, bebelere yönelik vücuda organ veya sair bir cismin sokulması suretiyle gerçekleştirilen cinsel istismar fiili, büyük yaralanmalara, hayati ve Akut kanamalara, perforasyonlara, periton yırtılmalarına, en iyi sağlık koşullarında bile tedavi edilemeyebilen Peritonit, Pelvipertonit gibi akut hastalıklarına sebebiyet vermektedir. Hal böyle iken suça maruz kalan 1 yaşındaki çocuk ile 15 yaşındaki çocuk arasında bir ayırım yapmaksızın suçun failine aynı cezanın verilmesi hukuku ve ceza kanununun genel prensiplerine aykırıdır. Şüphesiz ki; 1-2 yaşındaki çocuğun anatmik yapısı sebebi ile maruz kaldığı fiilden dolayı uğrayacağı fiziki ve psikolojik tahribat daha büyük yaşta ki çocuklardan çok daha fazla olacaktır.

Bu kanun teklifi Anatmik Genital organ gelişimini tamamlamamış küçük çocuklar ve bebelere karşı işlenen cinsel istismar fiilinin, 12 yaşından küçükler yönünden bir düzenleme eklenerek suçun ağırlaştırılmış hali düzenlenerek çocukların yaşam hakkını korumak amaçlanmıştır.

İZMİR MİLLETVEKİLİ CANAN ARITMAN VE 2 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/318)

26/09/2004 TARİH VE 5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 26/09/2004 tarih ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 103 üncü maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin 12 yaşından aşağı olan çocuklara karşı gerçekleştirilmesi halinde onbeş yıldan yirmi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 105’inci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

<i>Fatma Şahin</i>	<i>Fazilet Dağcı Çığlık</i>	<i>Aşkın Asan</i>
Gaziantep	Erzurum	Ankara
<i>Selma Aliye Kavaf</i>	<i>Zeynep Dağı</i>	<i>Canan Kalsın</i>
Denizli	Ankara	İstanbul
<i>Gülşen Orhan</i>	<i>Birnur Şahinoğlu</i>	<i>Güldal Akşit</i>
Van	Samsun	İstanbul
<i>A. Sibel Gönül</i>	<i>Özlem Müftüoğlu</i>	<i>Alev Dedegil</i>
Kocaeli	Gaziantep	İstanbul
<i>Safiye Seymenoğlu</i>	<i>Dilek Yüksel</i>	<i>Ayşenur Bahçekapılı</i>
Trabzon	Tokat	İstanbul
<i>Nursuna Memecan</i>	<i>Ayşe Türkmenoğlu</i>	
İstanbul	Konya	

GENEL GEREKÇE

Cinsel şiddet, istismar ve buna bağlı olarak cinsel taciz suçları her geçen gün artmaktadır.

Nüfusumuzun yarısını oluşturan kadınlar, cinsel istismar ve taciz olaylarını ya sineye çekmek ya da sosyal hayattan çekilmek seçeneklerinden birini tercih etmek durumunda kalmaktadır.

Cinsel taciz suçu yürürlükteki Türk Ceza Kanununda, şikayete bağlı suç kapsamında değerlendirilmiş ve cezalar çok düşük tutulmuştur. Türk Ceza Kanunundaki cezaların bu haliyle cinsel taciz suçu için caydırıcı olmadığı açıktır. Oysa Amerika Birleşik Devletleri ve Batı Avrupa Ülkeleri gibi bütün çağdaş dünyada cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar için çok ağır cezalar öngörülmektedir. Mesela ABD’de cezalar 10 yıldan başlayıp idam ya da müebbet hapis cezasına kadar gitmektedir. Hollanda’da ise cezalar 20 yıla kadar uzanabilmektedir. Komşumuz Yunanistan’da da durum farksız olup, cezalar Türkiye’ye nazaran çok daha ağırdır.

Türkiye’de cinsel taciz suçları, suç olarak bile değil; belki kabahat ve ayıp olarak değerlendirildiği için, caydırıcı bir ceza ile cezalandırılmamaktadır. Hatta çoğu kez, mağdur durumdaki kadınlar, cinsel taciz eylemine teşvik etmekten dolayı suçlanmaktadır. Bu nedenle mağdur kadınlar çoğu zaman, hem korktukları, hem çekindikleri ve hem de toplumdan dışlanma kaygısı taşıdıkları için şikayetçi olmak yerine sineye çekmeyi tercih etmektedirler.

Cinsel dokunulmazlıklarla ilgili suçlar, insanlık ayıbı olmanın yanı sıra ülkemiz açısından da utanç verici bir durum olup turistlere karşı da sıkça işlenmektedir.

Cinsel dokunulmazlıklarla ilgili suçları en aza indirmek, kadınları ‘ya sineye çek-ya sokağa çıkma’ ikileminden, Türkiye’yi ise bu utanç verici ayıptan kurtarmanın yolu, çağdaş dünya ülkelerinde olduğu gibi, TCK’daki cezaları caydırıcı hale getirmekten geçmektedir. Kadınların toplumsal hayatın dışına itilmediği çağdaş bir toplum için, bu ayıp hak ettiği şekilde mutlaka cezalandırılmalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesi değiştirilmekte; kadınların toplumsal hayata katılımlarının önündeki engeller kaldırılmaya çalışılmaktadır. Bu amaçla cinsel taciz suçunun cezası ağırlaştırılmıştır.

Birinci fıkrada, bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, 6 aydan 4 yıla kadar hapis cezası, ikinci fıkrada bu fiiller, hiyerarşi veya hizmet ilişkisinden kaynaklanan nüfuzu kötüye kullanılmak suretiyle ya da aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlenmişse, yukarıdaki fıkra göre verilecek cezanın yarı oranında artırılması, üçüncü fıkrada bu fiil nedeniyle mağdur kişi, işi terk etmek, okuldan, ailesinden ve eşinden ayrılmak mecburiyetinde kalmış ise, verilecek cezanın 2 yıldan az olmaması, dördüncü fıkrada cinsel amaçlı taciz eylemi birden çok kez tekrarlanmış ve mağdurun ruh sağlığında tahribata sebebiyet vermiş ise, cezanın üst sınırdan verilmesi, beşinci fıkrada cinsel amaçlı taciz eyleminde bulunan kişi, daha önce bu suçtan ceza almışsa, verilecek cezanın 4 yıldan az olmaması, altıncı fıkrada bu nevi suçları toplu olarak işleyip toplumda infiale neden olmuşlarsa, 2 yıldan 6 yıla kadar hapis cezası verilmesi öngörülmüştür.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

GAZİANTEP MİLLETVEKİLİ FATMA ŞAHİN VE 16 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ (2/331) 5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNUNUN 105'İNCİ MADDESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105'inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Cinsel Taciz

MADDE 105-

(1) Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, 6 aydan 4 yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) Bu fiiller, hiyerarşi veya hizmet ilişkisinden kaynaklanan nüfuzu kötüye kullanılmak suretiyle ya da aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlendiği takdirde, yukarıdaki fıkra göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(3) Bu fiil nedeniyle mağdur kişi, işi terk etmek, okuldan, ailesinden ve eşinden ayrılmak mecburiyetinde kalmış ise, verilecek ceza 2 yıldan az olamaz.

(4) Cinsel amaçlı taciz eylemi birden çok kez tekrarlanmış ve mağdurun ruh sağlığında tahribata sebebiyet vermiş ise, ceza üst sınırdan verilir.

(5) Cinsel amaçlı taciz eyleminde bulunan kişi, daha önce bu suçtan ceza almışsa, verilecek ceza 4 yıldan az olamaz.

(6) Bu nevi suçları toplu olarak işleyip toplumda infiale neden olanlara 2 yıldan 6 yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Ayşe Jale Ağırbaş

İstanbul

Mustafa Vural

Adana

Hasan Erçelebi

Denizli

Süleyman Yağız

İstanbul

Hasan Macit

İstanbul

Recai Birgün

İzmir

GENEL GEREKÇE

Toplumda yaşayan bireylerin haklarının korunması devletin başta gelen görevlerinden biridir. Bunun gerçekleşmek üzere ülkeler, toplumlarının sosyal, ekonomik ve politik ihtiyaçlarına karşılık vermeyi amaçlayan, kendine özgü bir hukuk sistemi oluşturmuşlardır. Sürekli değişen ve değişme hızı giderek artan dünyamızda, toplumun biçimlenip iyileştirilmesinde işlevsel niteliğe sahip olan hukuk ve yasalar bu değişime paralel gelişim göstermek zorundadırlar. Özellikle, toplumu tehdit eden olaylara karşı alınacak önlemlerden biri olarak, bireylerin haklarını ve yarınlarnı güvence altına alacak düzenlemelerin yapılması, devletin koruyucu etkisinin etkili bir şekilde hissedilmesi ile gerekli kültürel, ekonomik ve sosyal tüm önlemlerin alınması, aydınlık yarınların kurulabilmesi yönünden büyük önem taşımaktadır. Türk Ceza Kanunu bu bilinç içerisinde yıllar itibariyle değişim ve gelişim göstermiş, Ceza Kanununda önemli değişiklikler yapılmıştır.

Ceza Kanununda değişiklik yapılması gerektiğini gösteren işaretlerin başında toplumda rahatsızlık yaratan olayların sayısındaki artıştır. Son yıllarda toplumumuzda insana yönelik suçlar içerisinde en ağır suçlardan biri olarak değerlendirilen cinsel suçlarda resmi kayıtlara yansıyan azımsanmayacak bir artış yaşanmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün cinsel suçlarla ilgili hazırlamış olduğu rapora göre, 1999'da 642 olan tecavüz vakaları 2007'de bin 268'e ulaşmıştır. 2007'deki bu vakalarda bin 800 çocuk cinsel saldırıya uğramıştır. 2008'in sadece ilk 3 ayı için ise resmi kayıtlara yansıyan rakam 209'dur. Resmi kayıtlara yansıyan çocuklara yönelik cinsel istismar sayısı buz dağının sadece görünen yüzüdür. Cinsel istismara uğrayan çocukların % 70'inin küçük yaştaki çocuklar olduğu dikkate alındığında, bu çocukların kendilerine yönelik cinsel istismarı idrak edecek ve bunu çevrelerine aktaracak bilinçte olmadıkları için çoğu olay ortaya dahi çıkmadan kapanmaktadır. Ayrıca, 2007'de reşit olmayanlarla cinsel ilişki olayı 803, cinsel taciz vakası ise 4 bin 170 olarak gerçekleşmiştir.

Bu olayların önlenmesi sadece ceza kanununda yapılan değişiklikle gerçekleşeceğini beklemek tek başına yeterli olmamakla beraber, bu fiilleri işleyenlere verilecek cezaları artıran düzenlemelerin gerçekleştirilmesi atılan önemli adımlardan biridir. Toplumda bu tür fiilleri işleyenlere yönelik

devletin sert tedbirler aldığıının görölmesi ve bu kanaatin toplum tarafından algılanması bu tür olayların azalmasını sağlayacaktır. Toplumdaki bireylerin de yaşamlarını huzurlu bir biçimde sürdürmelerine olanak verecektir.

Kanun teklifiyle, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 102, 103, 104 ve 105. maddelerinde yer alan ceza oranları artırılarak, toplumumuzun geleceğini tehdit eden cinsel suçlarda caydırıcılık sağlanacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun cinsel saldırıya verilecek cezaları düzenleyen 102. maddesindeki değişiklikle, cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişiye, mağdurun şikayeti üzerine verilecek hapis cezasının süresi beş yıldan on yıla kadar olarak arttırılmıştır. Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda, hapis cezası on yıldan onbeş yıla kadar olması öngörülmüştür. Cezalar arttırılarak cinsel saldırılara yönelik caydırıcılık sağlanmak istenmiştir.

Madde 2- Çocuklara yönelik cinsel istismara verilecek cezalar ağırlaştırılarak, geleceğimiz olan çocuklarımızın cinsel istismardan korunması amaçlanmıştır.

Madde 3- Reşit olmayanlarla cinsel ilişkiye girenlere verilen cezalar arttırılarak, çocukların korunması amaçlanmıştır.

Madde 4- Cinsel tacize yönelik cezaları belirleyen 105. maddedeki ceza süreleri arttırılarak ve cinsel tacizin şikayete bağlı suç olmaktan çıkarılması suretiyle caydırıcılık sağlanmak istenmiştir.

Madde 5- Yürürlük maddesidir.

Madde 6- Yürütme maddesidir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ AYŞE JALE AĞIRBAŞ VE 5 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ
(2/348)

TÜRK CEZA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 102. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Cinsel saldırı

MADDE 102- (1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlâl eden kişi, mağdurun şikâyeti üzerine, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda, on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.

(3) Suçun;

a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

b) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

c) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı,

d) Silâhla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

İşlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır.

(4) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır.

(5) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.

(6) Suç sonucu mağdurun bitkisel hayata girmesi veya ölümü hâlinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 103. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Çocukların cinsel istismarı

MADDE 103 - (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, yedi yıldan oniki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismar deyiminden;

a) Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukukî anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar,

Anlaşılır.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, oniki yıldan onyediyıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Cinsel istismarın üstsoy, ikinci veya üçüncü derecede kan hısımları, üvey baba, evlat edinen, vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, sağlık hizmeti veren veya koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunan diğer kişiler tarafından ya da hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle gerçekleştirilmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Cinsel istismarın, birinci fıkranın (a) bendindeki çocuklara karşı cebir veya tehdit kullanmak suretiyle gerçekleştirilmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(5) Cinsel istismar için başvurulmuş cebir ve şiddetin kasten yaralama suçunun ağır neticelerine neden olması hâlinde, ayrıca kasten yaralama suçuna ilişkin hükümler uygulanır.

(6) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması hâlinde, onyediyıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.

(7) Suçun mağdurun bitkisel hayata girmesine veya ölümüne neden olması durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 3- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 104. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Reşit olmayanla cinsel ilişki

MADDE 104- (1) Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, onbeş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikâyet üzerine, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Fail mağdurdan beş yaştan daha büyük ise, şikâyet koşulu aranmaksızın, cezası iki kat artırılır.

MADDE 4- 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Cinsel taciz

MADDE 105- (1) Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, altı aydan dört yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) Bu fiiller, hiyerarşi veya hizmet ilişkisinden kaynaklanan nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle ya da aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlendiği takdirde, yukarıdaki fıkraya göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Bu fiil nedeniyle mağdur işi terk etmek mecburiyetinde kalmış ise, verilecek ceza iki yıldan az olamaz.

(3) Cinsel amaçlı taciz eyleminde bulunan kişi, daha önce bu suçtan ceza almışsa, verilecek ceza üç yıldan az olamaz.

MADDE 5- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türk Ceza Kanununun 103. Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ektedir. Gereğini arz ederim.

25.06.2010

Mehmet Sevigen

İstanbul

GENEL GEREKÇE

Ülkemizde son bir yıl içerisinde artan, basına ve kamuoyuna da yansıyan ürkütücü örneklerden anlaşılmaktadır ki çocuğa yönelik cinsel istismar, taciz, tecavüz olayları ciddi ve tehlikeli bir süreçte doğru gitmektedir.

Yetişkin bir kimsenin ergenlik öncesi çocukları cinsel açıdan çekici bularak, onlara cinsel eğilim duymasına neden olan psikoseksüel rahatsızlık olarak tanımlanan Pedofili ya da sübyancılık vakalarının görünen ya da bilinenden fazla olduğu ortaya çıkmıştır.

Siirt'te yaşanan toplu tecavüz olayının ardından Türkiye'nin farklı bölgelerinden gelen benzer durumlar da olayın vahametini ortaya koyması açısından dikkat çekici boyutlara ulaşmıştır.

Mevcut yasalar, çocuğu bu tür istismarlara karşı koruyamadığı gibi eksik kalmaktadır. Konuyla ilgili uzmanlar yaptıkları açıklamalarda, verilen cezaların yetersiz kalması durumunda bu tür olayların daha da artacağı uyarısını yapmaktadırlar.

Dünyada çocuğa yönelik cinsel istismarın önüne geçmek için etkili birçok önlem alınmıştır. Bunların başında gelen en önemli örnek olan Megan Yasasına göre, çocuklara cinsel taciz ve tecavüz suçundan yakalanan bir pedofili, psikoterapik tedaviye tabi tutulmaktadır.

Bu yasada, çocuklara karşı cinsel istek duyan ve çocuklarla cinsel anlamda birlikte olmaktan hoşlanan ve zevk alan kişilerin tedavisinin kesinlikle olmayacağı, bundan dolayı bu kişilerin bu suçları devamlı işleyeceği öngörüldüğünden çocukları bu tür insanlardan korumak adına; çocuklara taciz ve tecavüz suçundan yakalanıp suçu kesinleşen pedofililerin hapis cezasını çektikten sonra sürekli olarak takip edilmesi, yaptıkları her işten polisi haberdar etmesi, polise haber vermeden eyalet dışına çıkmaması öngörülmektedir.

Son bir yıl içinde neredeyse yüzlerce çocuğa hatta bebeğe yönelik bile, cinsel istismar olaylarının yaşandığı ülkemizde benzer bir yasanın yürürlüğe girmesi elzem bir ihtiyaçtır. Bu suçu işleyenlerin bir daha işlemesini engellemek ve tedavi etmek amacıyla, zorunlu olarak uzman hekimlerce psikoterapik tedavi uygulanır.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ MEHMET SEVİGEN'İN TEKLİFİ (2/737)

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNUNUN 103. MADDESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- Türk Ceza Kanununun 103. maddesinin 2 nci fıkrasındaki "sekiz yıldan onbeş yıla kadar" ibaresi "15 yıldan 20 yıla kadar" olarak değiştirilmiş; Aynı maddeye aşağıdaki 8 inci ve 9 uncu bent eklenmiştir.

"8) Bu maddenin 1 inci ve 2 nci fıkralarındaki suçları işleyenlere mahkumiyet kararı kesinleştikten sonra, zorunlu olarak uzman hekimlerce psikoterapik tedavi uygulanır.

9) Bu suçlardan dolayı zamanaşımı işlemez. Bu suçları işleyenler bu Kanunun 31 inci maddesinin 2 nci ve 3 üncü fıkraları ile 32, 33 ve 34 üncü madde hükümlerinden yararlandırılmaz."

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

26.09.2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmuştur. Gereğinin yapılmasını arz ederim.

Sebahat Tuncel

İstanbul

GENEL GEREKÇE

Son yıllarda, sivil toplum örgütlerinin ve kadın kuruluşlarının mücadeleleri sonucuyla, insanlık suçlarının en ağır olan cinsel istismar olayları daha görünür hale gelmiştir. Kamuoyuna yansıyan ve "NÇ" davası ve Siirt'te kız çocuklarına kamu görevlilerinin tecavüz ettiği olayının ortaya çıkması, çocuklara karşı cinsel istismar sorununun daha çok tartışılmasını sağlamıştır. Ne yazık ki Türkiye'de hem cezai yaptırımların azlığı hem de hukuki boşluklardan kaynaklı sorunlar çok fazladır. Türkiye'nin 2007 yılında imzaladığı Avrupa Konseyi Çocukların Cinsel Sömürü ve İstismara Karşı Korunması Sözleşmesi'ni bir an önce gündemine alıp kabul etmesi ve sözleşmeye uyumlu hale gelmesi için kanun değişikliklerini gerçekleştirmelidir. Ancak hukuki açıdan düzenlemeler ve cezai yaptırımlar yapılması gerekenler olsa da sorunun çözümü için yeterli olmamaktadır. Cinsel istismarla mücadele etmek için, devletin, medyanın, eğitim kurumlarının ve tüm sivil toplum kuruluşlarının koordineli bir şekilde çalışması, bir proje üzerinden soruna yaklaşması gerekmektedir.

Genel Emniyet Müdürlüğü raporunda, 2009 yılında bin 822 cinsel saldırı suçu işlendiği ve kayıtlara geçmiş bin 253 cinsel taciz olayı tespit edildiğini belirtmektedir. Adalet Bakanlığı'nın verilerine göre, yeni Türk Ceza Kanunu'nda tanımlanan "cinsel saldırı", "çocukların cinsel istismarı", "reşit olmayanla cinsel ilişki" ve "cinsel taciz" suçlamasıyla 2006 yılında bin 4, 2007 yılında 971, 2008 yılında ise bin 118 kadın sanık sandalyesine oturmuştur. Açılan davalar her geçen sene artış göstermektedir. Bu vakaların sadece resmi rakamlar olduğu düşünüldüğünde, özellikle çocukların birçoğunun kendilerine yönelik saldırıyı idrak etmede ve çevrelerine anlatmada çekinecekleri dikkate alındığında gerçek rakamların çok daha yüksek olduğu söylenebilir.

Türk Ceza Kanununa göre 15 yaşını doldurmamış her küçüğe karşı rızası olsun ya da olmasın işlenen cinsel saldırı suçtur. Türk Ceza Kanununda sadece 15 yaşını doldurmama ve 18 yaşını doldurmama ayrımı esas alınmaktadır. 15 yaşından küçük çocukların cinsel istismarı ise tek kategoride düzenlenmiştir. Bu durum, çok küçük yaşlardaki bebek ve çocuklara karşı gerçekleşen suçların cezalarının da aynı olmasına neden olmaktadır.

Ekteki yasa değişikliği teklifinde 12 yaşın altındaki çocuklara karşı gerçekleştirilen cinsel istismarın cezası arttırılmıştır. Faile verilecek cezada, mağdurların yaşı bakımından üçlü bir ayırım yapılmaktadır.

0- 12, 12-15 ve 15-18 yaşa göre farklı ceza takdiri, Türk Ceza Kanunu sistematigi ile uyumludur. Ergenlik çağının başlangıç dönemine gelmemiş, cinsel gelişimi göstermeye başlamamış çocuklara uygulanan cinsel saldırı suçlarının maddi ve manevi sonuçları çok ağırdır. Bu noktada tıbbi gerçekler, cinsel organları gelişmemiş olan çocuklar üzerinde gerçekleştirilmeye çalışılan cinsel ilişkilerin, çocuğu fizyolojik ve psikolojik olarak çok daha fazla yaralayıp ve çok daha büyük bir acı verdiğini ortaya koymaktadır.

Çocukların fuhuş amaçlı cinsel istismarına dair Ceza Kanununda bulunan yaptırım süresi de arttırılarak bu konuda caydırıcılığın sağlanması gerekmektedir.

Uzmanlar, çocuğa cinsel istismar suçlarında ceza artırımlarının caydırıcı olabileceğini belirtmektedir. Ayrıca, cezanın artmasını sağlayan çocukların ruh sağlıklarının bozulması şartının da kaldırılmasının gerekliliği vurgulanmaktadır. Bir çocuğun cinsel istismar ve saldırı sonrasında ruh sağlığının bozulmamış olma ihtimali yoktur. Sadece çocuğun dile getirmesi ya da travmanın etkilerinin ilerleyen yaşlarda ortaya çıkması söz konusu olabilir. TCK'da çocuğa yönelik cinsel suçlarda, çocukların ruh sağlığının bozulması koşuluna bağlanan ceza şartının kaldırılması cinsel saldırı olaylarının engellenmesinin sadece TCK' da yapılacak değişikliklerle gerçekleşeceğini beklemek tek başına yeterli olmasa da, ceza yaptırımının artması ve gerekli düzenlemelerin yapılması önemli bir adım olacaktır.

Bu amaçla "TÜRK CEZA KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ" hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102'nci Maddesinde değişiklikle, cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişiye verilecek ceza süresinin beş yıldan sekiz yıla, fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda hapis cezasının on yıldan on beş yıla çıkarılması öngörülmüştür. Ceza süreleri arttırılarak, caydırıcılık sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 2- Türk Ceza Kanunu'nun 103'üncü Maddesinde değişiklikle, ceza sürelerinin arttırılması öngörülmüştür. Ayrıca 6. Bendi çıkarılarak, cinsel istismara uğrayan tüm çocukların ruh sağlıklarının bozulduğu kabul edilerek ceza artırımının tüm 15 yaşından küçük çocuklara yönelik çocuk istismarı olaylarında uygulanması öngörülmüştür.

On beş yaşını doldurmamış her küçüğe karşı rızası olsun olmasın cinsel saldırı suçtur. Bu yaş grubu için de cinsel saldırı temel suç tipi olarak, vücuda organ veya cisim sokmak bu tipin ağırlaştırılmış hali olarak kabul edilmiştir. Ancak yasa koyucunun sadece on beş yaş sınırı konması, yaşı çok daha küçük olan bireylere yapılan saldırının cezasının hafif olması ile sonuçlanmaktadır.

Yasa koyucunun, cinsel olgunluğa ulaşmış çocukla, bu olgunluğa ulaşmamış çocuk farkını ortaya koyması gerekmektedir. Küçüklere karşı cinsel istismar suçunu işleyen failin, en ağır şekilde cezalandırılmasını gerektirmektedir.

Madde 3 - 12 yaşından küçük çocuklara karşı çocukları değişik vesilelerle aldatarak pornografik görüntülerini çeken kişilerin çocuk, ailesi ve toplum üzerinde oluşturduğu zararı, suçun cezasının arttırılmasını gerektirmektedir.

Madde 4- Aile olmak, ebeveynlere sorumluluk yüklemektedir. Bu sorumluluğun yerine getirilmemesi, çocuğun ağır zarar görmesine neden olunmuşsa verilecek cezanın da, ağır olması gerekmektedir.

Madde 5- Küçüklere karşı işlenen cinsel saldırı suçlarında mevcut olan yaş ayrımı bu maddede uygulanmalıdır. On beş yaşından küçük çocuklara karşı fuhşa teşvik suçunun cezası ağırlaştırılmalıdır.

Madde 6- Koşullu salıverilme müessesesinin amacı, cezasını iyi halli olarak geçiren mahkumun devlet tarafından koşullu olarak af edilmesidir. Çocuklara karşı gerçekleştirilen cinsel istismar suçu, zamanın geçmesi ile af edilebilecek suçlardan değildir. Nitekim bu suçun faillerinin daha sonra da aynı suçu işlemeye devam ettikleri ancak çoğu zaman mağdurun korumasız olması nedeniyle ilgili makamların bundan haberdar olmadığı bir gerçektir. Bu noktada, çocuklara cinsel saldırı suçlarının devlet aleyhine işlenen suçlar örneğinde olduğu gibi, kişinin koşullu salıverilme hükümlerinden faydalanmaması gerekmektedir.

Madde 7- Yürütme maddesidir.

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SEBAHAT TUNCEL'İN TEKLİFİ (2/782)

**5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102'nci Maddesi aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

Cinsel saldırı

MADDE 102- (1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlal eden kişi, mağdurun şikayeti üzerine, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle işlenmesi durumunda, on yıldan on beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin eşe karşı işlenmesi halinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikayetine bağlıdır.

(3) Suçun;

- a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,
- b) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,
- c) Üçüncü derece dâhil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı,
- d) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır.

(4) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır.

(5) Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.

(6) Suç sonucu mağdurun bitkisel hayata girmesi veya ölümü halinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 103'üncü Maddesi aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir.

Çocukların cinsel istismarı

MADDE 103- (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, yedi yıldan on iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismar deyiminden;

a) On beş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar,

Anlaşılır.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Cinsel istismarın 12 yaşından küçüklere karşı gerçekleşmesi halinde verilecek ceza müebbet cezasıdır.

(3) (Değişik: 29/6/2005 - 5377/12 md.) Cinsel istismarın üstsoy, ikinci veya üçüncü derecede kan hısmı, üvey baba, evlat edinen, vasi, eğitici, öğretici, bakıcı, sağlık hizmeti veren veya koruma ve gözetim yükümlülüğü bulunan diğer kişiler tarafından ya da hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle veya birden fazla kişi tarafından birlikte gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Cinsel istismarın, birinci fıkranın (a) bendindeki çocuklara karşı cebir veya tehdit kullanmak suretiyle gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(5) Cinsel istismar için başvuru olan cebir ve şiddetin kasten yaralama suçunun ağır neticelerine neden olması halinde, ayrıca kasten yaralama suçuna ilişkin hükümler uygulanır.

(7) Suçun mağdurun bitkisel hayata girmesine veya ölümüne neden olması durumunda, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 3- Türk Ceza Kanununda yer alan "Müstehcenlik" konu başlığını taşıyan 226/3 maddesinin 3. fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Müstehcenlik

MADDE 226 (3): Müstehcen görüntü yazı ve sözler içeren ürünlerin üretiminde 12 yaşından büyük çocukları kullanan kişi 7 yıldan 12 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. 12 yaşından küçük çocukları pornografik görüntülerde kullanılan veya kullanılmasına yardım eden kişi, 15 yıldan 24 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bakmakla yükümlü olduğu gözetiminde olan çocukları, müstehcen görüntü içeren ürünlerde kullanan kişi, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Müstehcen görüntü, yazı veya söz içeren ürünleri ülkeye sokan, sağlayan, depolayan, ihraç eden bunları başkalarının kullanımına sunan kişi beş yıldan yedi yıla kadar hapis ile cezalandırılır.

MADDE 4- Türk Ceza Kanunu'nda yer alan "Aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğünün ihlali" konu başlığını taşıyan 233 maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan suçun cezasının ağırlaştırılması teklif edilmiştir.

Aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihlali

MADDE 233- (3) Velayet hakları kaldırılmış olsa da, itiyadî sarhoşluk, uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin kullanılması ya da onur kırıcı tavır ve hareketlerin sonucu maddî ve manevî özen noksanlığı nedeniyle çocuklarının ahlak, güvenlik ve sağlığını ağır şekilde tehlikeye sokan ana veya baba, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 5- Türk Ceza Kanunu'nda yer alan "fuhuş" konu başlığını taşıyan 227. maddenin birinci fıkrasına aşağıdaki ifadenin eklenmesi teklif edilmektedir.

MADDE 227- (1) Çocuğu fuhşa teşvik eden, bunun yolunu kolaylaştıran, bu maksatla tedarik eden veya barındıran ya da çocuğun fuhşuna aracılık eden kişi, dört yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. On beş yaşından küçük çocuğu fuhşa teşvik eden, bunun yolunu kolaylaştıran, bu maksatla tedarik eden veya barındıran ya da çocuğun fuhşuna aracılık eden kişi, on yıldan on beş yıla kadar hapis ile cezalandırılır. Bu suçun işlenişine yönelik hazırlık hareketleri de tamamlanmış suç gibi cezalandırılır.

MADDE 6- Ceza İnfaz Yasası'nın "Koşullu Salıverilme Mükerrerlere Özgü İnfaz Rejimi ve Denetimli Serbestlik Tedbiri Koşullu Salıverilme" konu başlığını taşıyan 107. maddesinin on altıncı bendine aşağıdaki hükmü ilave edilmelidir.

CEZA İNFAZ YASASI MADDE 107 (16) ... Türk Ceza Kanununda yer alan çocukların cinsel istismarı suçunun işlenmesi durumunda, koşullu salıverilme hükümleri uygulanmaz.

MADDE 7- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Alt Komisyon Raporu

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzun 31/3/2011 tarihli 76 ncı toplantısında görüşülen İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve 7 Milletvekilinin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/861), Bursa Milletvekili Hamza Hamit Homriş ve 3 Milletvekilinin Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/278), İzmir Milletvekili Canan Arıtman ve 2 Milletvekilinin 26/09/2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/318), Gaziantep Milletvekili Fatma Şahin ve 16 Milletvekilinin 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 105 inci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/331), İstanbul Milletvekili Ayşe Jale Ağırbaş ve 5 Milletvekilinin Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/348), İstanbul Milletvekili Mehmet Sevigen'in 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 103. Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/737), İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/782), İzmir Milletvekili Canan Arıtman'ın 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 103. Maddesine Bir Fıkra Eklenmesi Hakkındaki Kanun Teklifi (2/1) ile İzmir Milletvekili Canan Arıtman'ın 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105. Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin geneli üzerindeki görüşmeleri tamamlanarak maddelerine geçilmesi kabul edilmiş, söz konusu kanun tekliflerinin, İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve 7 Milletvekilinin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/861) esas alınarak İçtüzüğün 35 inci maddesi gereğince birleştirilerek görüşülmesine karar verilmiş ve daha ayrıntılı incelenmesini temin amacıyla Alt Komisyonumuza havale edilmiştir.

Alt Komisyonumuz aynı gün saat 16:00 da çalışmalarına, teklif sahibi milletvekilleri, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü temsilcileri ile tekliflerin alanıyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla başlamış ve aynı gün çalışmasını tamamlamıştır.

Alt Komisyonumuzca yapılan görüşmeler neticesinde tekliflere ilişkin kabul, ilave ve değişiklikler sırasıyla aşağıda açıklanmıştır.

Teklifin çerçeve 1 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesinde, mağdurun söz konusu suç nedeniyle eğitimini veya işini terk etmesi yanında, ailesini ve yerleşim bölgesini terk etmesi durumunda da cezanın bir kat artırılmasını temin amacına yönelik değişiklik yapılmıştır. Bu değişiklikte yer verilen "yerleşim bölgesi" ibaresini, en küçük yerleşim bölgesi birimi olarak, yani belediye sınırları içinde "mahalle", belediye sınırları dışında "köy" olarak anlamak gerekir.

Bu maddenin müzakeresi sırasında 102 nci maddenin birinci fıkrasına eklenmesi öngörülen cümlede yer alan "sarkıntılık" ibaresinden neyin anlaşılması gerektiği tartışma konusu yapılmıştır. Türk Ceza Kanununun 102 ve 103 üncü maddelerde tanımlanan suçların temel şekli ile 105 inci maddede tanımlanan suç arasındaki ayırım ölçütü, fiziksel temastır. 105 inci maddede tanımlanan suçun oluşabilmesi için mağdurun vücuduna fiziksel bir temas söz konusu değildir. Buna karşılık, cinsel arzuların tatmini amacına yönelik olarak mağdurun vücuduna fiziksel temasta bulunulması

halinde, mağdurun çocuk olup olmamasına göre 102 veya 103 üncü maddede tanımlanan suçlardan biri oluşacaktır. Bu iki maddede tanımlanan suçların temel şeklinden dolayı verilecek olan cezaların artırılması dolayısıyla, somut olayın özelliklerine göre ceza miktarında indirim yapılabilmesine imkan tanıyan bir düzenleme ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, cinsel arzuları tatmin amacına yönelik olarak gerçekleştirilen fiilin, mağdurun vücudu üzerinde fiziksel temasta bulunmak suretiyle gerçekleşmesine rağmen, bu temasın ani veya kesik mahiyet taşıması halinde, cezada indirim yapıp yapılmaması, yapılacaksa ne oranda yapılması gerektiği hususunda mahkemeye takdir yetkisi tanıyan bir düzenlemenin gerekliliği kanısına varılmıştır.

Keza, bu müzakereler sırasında 102 nci maddenin birinci fıkrasında tanımlanan suçun, üçüncü fıkra da tanımlanan nitelikli hallerinin gerçekleştiği hallerde soruşturma ve kovuşturmanın şikayete bağlı olup olmadığı hususunda tartışma yapılmıştır. Bu tartışmalar sonucunda, ancak kanunda açıkça belirtilen hallerde soruşturma ve kovuşturmanın şikayete tabi olduğu, temel şekli şikayete bağlı olan suçun nitelikli hallerinin gerçekleşmesi durumunda artık şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabileceği kanısına varılmıştır. Nitekim, Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 2007/239 Karar sayılı Kararında 102 nci maddenin üçüncü fıkrasında tanımlanan nitelikli hallerin gerçekleşmesi durumunda, şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabileceği yönünde içtihatla bulunmuştur. Bu durum karşısında, madde metninde, bu hususa açıklık getirmeye yönelik olarak değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir.

Teklifin çerçeve 2 nci maddesinde, çerçeve 1 inci maddede yapılan değişikliğe paralellik sağlanması amacıyla değişiklik yapılmıştır.

Teklifin çerçeve 3 üncü maddesi ile Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesine eklenen ikinci fıkra da tanımlanan suçun cezasının alt ve üst sınırları, korunan hukuki değer dikkate alınarak artırılmıştır. Bu suçun mağduru, onbeş yaşını tamamlamış olmakla birlikte, henüz onsekiz yaşını tamamlamamış olan çocuklardır. Mağdurun henüz onbeş yaşını tamamlamamış çocuk olması halinde, 103 üncü maddede tanımlanan suç oluşacaktır. Söz konusu suçun fail ve mağdurunun belirlenmesinde cinsiyetin değil, yaşın esas alınması gerekir.

Teklifin çerçeve 4 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi, 102 ve 103 üncü maddelerde yapılan değişiklikteki ifadelere uyum sağlanması amacıyla değiştirilmiştir. 102 nci maddede tanımlanan suçun nitelikli hallerinden dolayı şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabilmesine ilişkin olarak çerçeve 1 inci madde kapsamında yapılan açıklamalar bu suçun nitelikli halleri için de geçerlidir.

Teklifin çerçeve 5 inci maddesi ile Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesine eklenmesi öngörülen fıkra da yapılan değişiklikle, evlenme yaşına ulaşmış bir kimseye evlenmesi yönünde cebir veya tehdit kullanılması sonucunda evlenmenin gerçekleşmesi ve mağdurun bilahare bu nedenle intihara teşebbüs etmesi ve buna bağlı olarak yaralanması veya sağlığının bozulması durumunda bu suçtan dolayı verilecek cezanın alt sınırı üç yıl olarak; intihar etmesi durumunda ise, verilecek cezanın alt sınırı yedi yıl olarak belirlenmiştir.

Teklifin 6 ncı maddesinde aşağıdaki gerekçelerle değişiklik yapılmıştır:

"Teklifle, Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına yeni adli kontrol yükümlülükleri eklenmektedir. Fıkra ya eklenen (j) ve (k) bentlerindeki ifade biçimi, fıkranın diğer bentleriyle uyumlu olması bakımından değiştirilmiştir.

Eklenmesi öngörülen (k) bendinde yer alan "çocuklarla ilgili meslek icra edenlerin bu mesleklerin icrasından yasaklamak." ibaresi uygulamada yanlış yorumlanabilecek ve kapsamın çok geniş tutulmasına neden olabilecektir. Bu nedenle, söz konusu ibare "Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten, yasaklamak." şeklinde daha belirgin hale getirilmiştir.

Diğer yandan, maddenin dördüncü fıkrasının mevcut düzenlemesine göre, üçüncü fıkra düzenlenen adli kontrol yükümlülüklerinden hangilerinin üç yıllık süreye tabi olmadan tüm suçlar hakkında uygulanabileceğini belirlemektedir. Dördüncü fıkra yapılan değişiklikle, Teklifle maddenin üçüncü fıkrasına eklenen yeni (j) ve (k) bentlerindeki yükümlülükler bakımından da üç yıllık süre sınırının uygulanmaması amaçlanmaktadır.

Teklifin çerçeve 7 nci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 108 inci maddesinde değişiklik yapılmıştır.

Yapılan değişikliğe göre, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar, özel tehlikeli suçlu kategorisinde kabul edilmiş ve bu nedenle, ilk defa suç işlemiş olsalar bile, mahkum oldukları cezanın infazı sürecinde koşullu salıverilmeden yararlanabilmeleri bakımından haklarında mükerrerlerin tabi oldukları hükümler uygulanacaktır.

Keza 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesine eklenmesi öngörülen yedinci fıkra hükmüne "mahkum olanlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "hakim kararı ile" ibaresi eklenmiştir. Yedinci fıkra söz konusu edilen yükümlülük ve yasaklar, belirtilen suçlardan hükümlü olanların mahkum oldukları hapis cezasının infazı sürecinde uygulanabileceklerdir. Bu nedenle, söz konusu yükümlülük ve yasaklar, sadece infaza ilişkin bulunmaktadırlar. Başka bir ifadeyle, bu yükümlülük ve yasaklar, müstakil birer yaptırım mahiyeti taşımamaktadırlar. Bu nedenle, söz konusu yükümlülük ve yasaklara ilgili suçlardan dolayı mahkumiyet hükmü tesis edilirken karar verilmemesi gerekir. Hükümlü hakkında, bu yükümlülük ve yasakların uygulanmasına, infaz sürecinde, koşullu salıverilme ile ilgili olarak karar vermeye yetkili olan hakim karar verebilecektir. Fıkra belirtilen yükümlülük ve yasakların uygulanması, belirtilen suçlardan dolayı ilk defa mahkum olan hükümlüler hakkında hakim takdirine bırakılmıştır. Hakim, hükümlünün infaz sürecindeki tutum ve davranışlarını, infaz veya denetimli serbestlik ve yardım görevlilerinin yönlendirmelerine uyum göstermesi gibi hususları dikkate almak suretiyle bu takdir yetkisini kullanacaktır.

Belirtildiği gibi, yedinci fıkra söz konusu edilen yükümlülük ve yasaklar, hapis cezasının infazı sürecinde uygulanabileceklerdir. İnfaz rejimine ilişkin olması dolayısıyla, Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü karşısında, 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesine eklenmesi öngörülen yedinci fıkra hükümlerinin, belirtilen suçlardan mahkum olan bütün hükümlüler hakkında fiilin işlendiği tarihe ve lehe olup olmadığına bakılmaksızın derhal uygulanması gerekmektedir.

Fıkranın (a) ve (b) bentlerinde tanımlanan yükümlülükler, hükümlünün infaz kurumunda cezasını çekerken veya koşullu salıverilmesi halinde denetim süresi zarfında uygulanabilecektir. Diğer bentlerde sayılan yasaklar ise, ancak hükümlünün koşullu salıverilmeden yararlanması halinde uygulanabilecektir.

Fıkranın (a) bendinde söz konusu edilen tedavi yöntemi, hükümlünün üreme yeteneğini ortadan kaldırmak sonucunu doğurmayacaktır. Hükümlüye ilaç verilmek suretiyle uygulanabilecek olan bu tedavi, ancak tabip marifetiyle, tabibin gözetim ve denetimi altında uygulanabilecek bir tedavidir. Bu tedavinin uygulanma sureti ancak tabip tarafından belirlenebilir. Uygulanacak tedavi, sadece hükümlüdeki testosteron etkisini önemli ölçüde azaltmaya yönelik olacaktır. Bu itibarla, uygulanacak tedavi yöntemiyle hükümlünün üreme yeteneğinin köreltilmesi gibi bir sonucun ortaya çıkmaması ve bu tedaviye son verilmesi halinde, kişinin testosteron gücünün normale dönmesi gerekir.

Maddeye eklenmesi öngörülen sekizinci fıkra yapılan değişikliğe göre, belirtilen suçlardan dolayı itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlüler bakımından, yedinci fıkra belirtilen yükümlülüklerle yasakların uygulanması zorunluluğu getirilmektedir.

Maddeye eklenmesi öngörülen dokuzuncu fıkra yapılan değişiklikle, yedinci fıkra sayılan yükümlülük ve yasakların, söz konusu suçlardan dolayı itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlüler hakkında hapis cezasının infazı tamamlandıktan (bihakkın tahliyeden) sonra devam edecek olan denetim süresi zarfında da uygulanmasına açıklık getirilmiştir. Bu hükme göre, bihakkın tahliyeden sonra, söz konusu yükümlülük ve yasakların gereklerine aykırı hareket eden hükümlü hakkında, bu yükümlülük ve yasaklara riayet etmesini sağlamaya yönelik olarak tazyik hapsi uygulanabilecektir.

Türk Ceza Kanununun 226 ncı maddesinde yer alan suç tanımında müstehcen içerikler dolayısıyla ceza yaptırımlarının artırılması yönünde değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir. Bu maddede tanımlanan suç bakımından sorun, ceza miktarlarının yeterliliği ile ilgili değil; özellikle internet ortamında yapılan yayınlarla ilgili yer veya servis sağlayıcıların yurt dışında olması halinde, bu yayınlara erişimin engellenmesi bakımından ortaya çıkmaktadır.

Keza, Türk Ceza Kanununun zamanaşımına ilişkin hükümleri karşısında, belirtilen suçlarla ilgili zamanaşımının işlememesi yönünde düzenleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Teklifin 8 inci ve 9 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir. Raporumuz Komisyon Başkanlığımıza saygı ile arz olunur.

1/4/2011

Alt Komisyon Başkanı

Üye

Üye

Ali Öztürk

İlknur İnceöz

Mehmet Emin Ekmen

Konya

Aksaray

Batman

Üye

Üye

Ahmet Ersin

Metin Çobanoğlu

İzmir

Kırşehir

(Muhalefet şerhi ile imzalıyorum)

ALT KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİN

BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin;

a) Birinci fıkrasında yer alan "iki yıldan yedi yıla kadar hapis" ibaresi "beş yıldan on yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş ve fıkra "Fiilin sarkıntılık düzeyinde kalması halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir." cümlesi eklenmiş,

b) İkinci fıkrasında yer alan "yedi yıldan oniki yıla kadar hapis" ibaresi "on yıldan onsekiz yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş,

c) Üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş,

ç) Beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"(3) Suçun;

a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

b) Kamu görevinin, vesayet veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

c) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üveyana, üvey kardeş, evlat edinen ve evlatlık tarafından,

d) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

e) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle, işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimini, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır."

MADDE 2- Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesinin;

a) Birinci fıkrasında yer alan "üç yıldan sekiz yıla kadar hapis" ibaresi "altı yıldan oniki yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş ve fıkra "Fiilin sarkıntılık düzeyinde kalması halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir." cümlesi eklenmiş,

b) İkinci fıkrasında yer alan "sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis" ibaresi "oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş,

c) Üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş,

ç) Altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"(3) Suçun;

a) Oniki yaşını doldurmamış çocuğa karşı,

b) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

c) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

d) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

e) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üveyana, üvey kardeş, evlat edinen tarafından,

f) Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

g) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı kolaylıktan faydalanılması ya da nüfuzun kötüye kullanılması suretiyle,

İşlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimini, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır."

"(5) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır."

MADDE 3- Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

(2) Suçun aralarında evlenme yasağı bulunan çocuğa karşı işlenmesi halinde, şikayet aranmaksızın, fail hakkında, beş yıldan oniki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 4- Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Suçun;

a) Çocuğa karşı,

b) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin ya da aile içi ilişkinin sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

c) Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

d) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

e) Posta ve elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

İşlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimini, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, verilecek ceza bir yıldan az olamaz."

MADDE 5- Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(7) Evlenme yaşına ulaşmış bir kimseye evlenmesi yönünde cebir veya tehdit kullanan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bunun sonucunda evlenme gerçekleşmiş ise, ceza bir kat artırılır. Bu nedenle kişi intihara teşebbüs etmiş ve sonuçta yaralanmış veya sağlığı bozulmuş ise verilecek ceza üç yıldan; intihar etmiş ise yedi yıldan az olamaz.

MADDE 6- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan "(a) ve (f)" ibaresi "(a), (f), (j) ve (k)" şeklinde değiştirilmiştir.

"j) Amaçlanandan daha ağır sonuçlar vermeyeceğinin anlaşılması halinde, soruşturma veya kovuşturma sonuna kadar mağdura yaklaşımdan ve mağdurun bulunduğu yerlere girmekten yasaklanmak.

k) Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda,

1. Çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan,
2. Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten, yasaklamak."

MADDE 7- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun 108 inci maddesinin başlığına "Mükerrirlere" ibaresinden sonra gelmek üzere, "ve özel tehlikeli suçlulara" ibaresi, maddenin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Bu fıkra hükümleri, mükerrir olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar hakkında da uygulanır."

"(7) Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar, hakim kararı ile cezanın infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde, denetim süresi içinde;

- a) Testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabilirler,
- b) Tedavi amaçlı programlara katılmakla yükümlü kılınabilirler,
- c) Suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesi dışında başka bir yerde ikamet etmekle yükümlü kılınabilirler,
- d) Mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşmaktan yasaklanabilirler,
- e) Çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan yasaklanabilirler,
- f) Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten yasaklanabilirler.

(8) Yedinci fıkra yazılı suçlar bakımından itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, aynı fıkra tanımlanan yükümlülükler ve yasaklara tabi tutulmaları zorunludur. Bu yükümlülük ve yasakların uygulanmasına cezanın infazı tamamlandıktan sonraki denetim süresi zarfında da devam olunur.

(9) Mükerrir veya özel tehlikeli diğer hükümlüler, bu madde hükümlerine göre kendilerine yüklenen yükümlülükler ve yasaklara cezanın infazı tamamlandıktan sonra devam eden denetim süresi zarfında aykırı hareket etmeleri halinde, hakim kararı ile zorlama hapsine tabi tutulur. Zorlama hapsinin süresi onbeş günden az ve ihlalin tekrarı halinde toplam bir yıldan fazla olamaz."

MADDE 8- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

5/4/2011

Esas No.: (2/861), (2/1), (2/278), (2/124),

(2/318), (2/331), (2/348),

(2/737), (2/782)

Karar No.: 36

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca, İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve 7 Milletvekilinin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/861) 10/2/2011 tarihinde, Bursa Milletvekili Hamza Hamit Homriş ve 3 Milletvekilinin Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/278), 13/6/2008 tarihinde, İzmir Milletvekili Canan Arıtmı ve 2 Milletvekilinin 26/09/2004 Tarih ve 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/318), 6/10/2008 tarihinde, Gaziantep Milletvekili Fatma Şahin ve 16 Milletvekilinin 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 105 inci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/331), 4/11/2008 tarihinde, İstanbul Milletvekili Ayşe Jale Ağırbaş ve 5 Milletvekilinin Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/348), 3/12/2008 tarihinde, İstanbul Milletvekili Mehmet Seviğin'in 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 103. Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/737), 16/7/2010 tarihinde ve İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/782), 9/11/2010 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiştir. Komisyonumuz söz konusu kanun tekliflerini 31/3/2011 tarihli 76 ncı toplantısında Hükümeti temsilen Devlet Bakanı Selma Aliye Kavaf, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ve Türkiye Barolar Birliği temsilcileri ile tekliflerin alanıyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla görüşmeye başlamıştır. Kanun tekliflerinin geneli üzerinde müzakeresi sırasında İzmir Milletvekili Canan Arıtmı tarafından verilmiş olan ve Komisyonumuza 1/10/2007 tarihinde havale edilmiş olan 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 103. Maddesine Bir Fıkra Eklenmesi Hakkındaki Kanun Teklifi (2/1) ile 24/1/2008 tarihinde Komisyonumuza havale edilen 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 105. Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin (2/124) İçtüzüğü'nün 26 ncı maddesi gereğince gündeme alınmasını ve Komisyonumuzun gündeminde bulunan diğer işlerle, İçtüzüğü'nün 35 inci maddesine göre birleştirilmesini isteyen bir önerge sunulmuş ve söz konusu önerge kabul edilerek ilgili teklifler Komisyon gündemine alınmıştır. Kanun teklifleri, geneli üzerinde müzakeresinden sonra birbirleri ile ilgili görülerek (2/861) esas numaralı Kanun Teklifi esas alınmak suretiyle birleştirilerek görüşülmesine karar verilmiştir. Komisyonumuz, konunun daha ayrıntılı incelenebilmesi amacıyla beş kişiden oluşan alt komisyon kurulmasına karar vermiştir.

Alt Komisyon aynı gün saat 16:00'da teklif sahibi milletvekilleri, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü temsilcileri ile tekliflerin alanıyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla çalışmalarına başlamış ve aynı gün çalışmasını tamamlamış ve raporunu 1/4/2011 tarihinde Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuz 4/4/2011 tarihli 77 nci toplantısında Hükümeti temsilen Devlet Bakanı Selma Aliye Kavaf, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ve Türkiye Barolar Birliği temsilcileri ile tekliflerin alanıyla ilgili bilim adamlarının katılımıyla Alt Komisyonca hazırlanan metin esas alınmak suretiyle görüşmeye başlamıştır.

Tekliflerinin geneli üzerinde müzakereleri sırasında genel olarak aşağıdaki görüşler ileri sürülmüştür:

- Pedofili insanlık tarihinin en sinsi suçudur. Bu suçun mağduru, savunmasız küçük çocuklardır. Yürek yaralayan, toplumda büyük infiallere yol açan bir suçtur. Bu suçun failleri toplum içinde çok az olmakla beraber mağdur sayıları oldukça fazladır.

- Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli hâinden hapis cezasına mahkum olanlar hakkında en ağır cezalar verilmelidir. Ancak yapılan düzenlemeyle hâkim kararı ile cezanın infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde, denetim süresi içinde “testosteron” etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabileceği hüküm altına alınmıştır. Hakim kararı ile de olsa cezanın infazı sırasında olsun, koşullu salıverildikleri takdirde denetim süresi içinde olsun, “testosteron” etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabileceği hükmü, Anayasa ve uluslar arası sözleşme hükümlerine aykırı olduğu gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararlarıyla çelişen bir düzenlemedir.

- Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli hâinden hapis cezasına mahkum olanlar hakkında, koşullu salıverilme hükümlerinin uygulanmaması gerekir.

- Teklifin Çerçeve 7 nci maddesiyle 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 108 inci maddesinde değişiklik öngörülerek, mükerrir olup olmadığına bakılmaksızın Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli hâinden hapis cezasına mahkum olanlar hakkında da 108 inci madde hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmektedir. Düzenleme doğru olmakla birlikte, yaptırım türünden hükümler ihtiva etmesi ve sanığın iradesine aykırı uygulamalar olacağı gerekçesiyle bu düzenlemenin 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda düzenlenmesi gereklidir.

Türk Ceza Kanununun cinsel saldırı suçunu düzenleyen 102 nci maddesinin beşinci ve 103 üncü maddesinin altıncı fıkrası olan “suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.” düzenlemesinin, -insanlık dışı bu suçu işleyen sanıkların lehine sonuçlar doğuracağından- Teklif metninden çıkarılması gereklidir.

- Testosteron tedavisi modern devletlerin çoğunda uygulama alanı bulmaktadır. Bu suçu işleyen faillere testosteron tedavisinin uygulandığı ülkelerde, faillerin o suçu tekrar işleme oranlarında büyük düşüşler gözlemlenmiştir.

Komisyonumuzca yapılan görüşmeler neticesinde tekliflere ilişkin kabul, ilave ve değişiklikler sırasıyla aşağıda açıklanmıştır.

Teklifin çerçeve 1 inci maddesiyle değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesi, Alt Komisyonunda yapılan değişiklikler de dikkate alınarak Komisyonumuzda yeniden düzenlenmiştir. Buna göre,

102 nci maddenin birinci fıkrasına eklenmesi öngörülen “Fiilin sarkıntılık düzeyinde kalması halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir.” hükmü, “sarkıntılık” ibaresinin cinsel taciz suçuyla bir karışıklığa neden olacağı mülahazasıyla, Alt Komisyonunda yapılan müzakereler de dikkate alınarak, “Suçun ani ve kesik hareketlerle işlenmesi hâinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir.” olarak değiştirilmiştir.

Türk Ceza Kanununun 102 ve 103 üncü maddelerinde tanımlanan suçların temel şekli ile 105 inci maddede tanımlanan suç arasındaki ayırım ölçütü, fiziksel temastır. 105 inci maddede tanımlanan suçun oluşabilmesi için mağdurun vücuduna fiziksel bir temas söz konusu değildir. Buna karşılık, cinsel arzuların tatmini amacına yönelik olarak mağdurun vücuduna fiziksel temasta bulunulması halinde, mağdurun çocuk olup olmamasına göre 102 veya 103 üncü maddede tanımlanan suçlardan biri oluşacaktır. Bu iki maddede tanımlanan suçların temel şeklinden dolayı verilecek olan cezaların artırılması dolayısıyla, somut olayın özelliklerine göre ceza miktarında indirim yapılabilmesine imkan tanıyan bir düzenleme ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda, cinsel arzuları tatmin amacına yönelik olarak gerçekleştirilen fiilin, mağdurun vücudu üzerinde fiziksel temasta bulunmak suretiyle gerçekleşmesine rağmen, bu temasın ani ve kesik mahiyet taşıması halinde, cezada indirim yapıp yapılmaması, yapılacaksa ne oranda yapılması gerektiği hususunda mahkemeye takdir yetkisi tanıyan bir düzenlemenin gerekliliği kanısına varılmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklik, aynen kabul edilmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişikliğe göre üçüncü fıkranın sonuna eklenen cümle, Alt Komisyonunda yapılan tartışma ve değişiklik de dikkate alınarak, dördüncü fıkra olarak yeniden düzenlenmiştir.

Bu düzenleme itibarıyla dördüncü fıkra, birinci, ikinci ve üçüncü fıkralar kapsamında değerlendirilen cinsel saldırı suçunun neticesi sebebiyle ağırlanmış haline ilişkin hüküm mahiyeti taşımaktadır.

Mağdurun söz konusu suç nedeniyle eğitimini veya işini terk etmesi gibi ailesini veya yerleşim bölgesini terk etmesi durumunda da cezanın artırılmasını sağlamaya yönelik olarak Alt Komisyonunda yapılan değişiklik, Komisyonumuzca kabul edilmiştir. Bu değişiklikte yer verilen “yerleşim bölgesi” ibaresini, en küçük yerleşim bölgesi birimi olarak, yani belediye sınırları içinde “mahalle”, belediye sınırları dışında “köy” olarak anlamak gerekir. Ancak, cezada yapılması düşünülen artırım miktarı fazla bulunmuştur. Söz konusu hükmün ayrı bir fıkra olarak düzenlenmesi göz önünde bulundurularak, suçun bu neticesi sebebiyle ağırlanmış hallerinin gerçekleşmesi durumunda, birinci, ikinci veya üçüncü fıkralar hükümlerine göre verilecek cezanın üçte birine kadar artırılması yönünde değişiklik yapılmıştır.

Maddenin Komisyonumuzdaki müzakereleri sırasında, üçüncü fıkranın (f) bendindeki, suçun insanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle işlenmesi halinde cezanın artırılmasına ilişkin hükümde yer alan “toplu olarak” ibaresinin en az kaç kişinin bir arada bulunmasını gerektirdiği hususu tartışılmıştır. Bu tartışmalar sonucunda varılan kanağe göre, söz konusu nitelikli unsurun gerçekleştiğinin kabulü için önemli olanın bir arada toplu olarak bulunan insan sayısı değil, suçun toplu olarak bir arada bulunmanın sağladığı kolaylıktan yararlanılarak işlenmesidir. Bu itibarla, söz konusu suçun örneğın bir meydana geceleyn yapılan kutlama sırasında oluşan kalabalığın sağladığı kolaylıktan, toplu taşıma aracında yolcuların sıkışıklığından yararlanılarak işlenmesi halinde, bu nitelikli halinin oluştuğunu kabul etmek gerekir.

Yürürlükteki maddenin “Suçun sonucunda mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması halinde, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur.” şeklindeki beşinci fıkrasının yürürlükten kaldırılması tartışma konusu yapılmıştır. Bu tartışmalar sonucunda; soruşturma ve kovuşturma evresinde mağdurun özellikle ruh sağlığının bozulup bozulmadığının tespiti amacıyla Adli Tıp Kurumuna gönderilmesinin, burada müşahedeye tabi tutulmasının, mağdurun daha fazla mağdur edilmesi sonucunu ortaya çıkardığı, bu suç nedeniyle mağdurun ruh sağlığının bozulduğunun

esasen kabul edildiği, ruh sağlığının bozulması kavramından neyin anlaşılması gerektiği hususunun da tartışmalı olması karşısında, söz konusu suçun neticesi sebebiyle ağırlaşmış hali olarak böyle bir hükme kanunda yer verilmesine gerek olmadığı kanısına varılmıştır.

Söz konusu suç nedeniyle mağdurun beden sağlığının bozulabileceği durumlarla karşılaşılabilmektedir. Örneğin cinsel saldırı suçunun işlenmesiyle mağdur yaralanabilmekte, mağdura bir hastalık bulaştırılabilmekte ve hatta bu suçun işlenmesi sonucunda mağdur üreme yeteneğini kaybedebilmektedir. Bu gibi durumlarda, maddenin beşinci fıkra olarak teselsül ettirilen dördüncü fıkrası hükmüne göre fail hakkında cinsel saldırı suçundan ayrı olarak kasten yaralama suçundan dolayı ceza verilebilecektir. Başka bir ifadeyle, bu gibi durumlarda failin hem cinsel saldırı suçundan hem de kasten yaralama suçunun nitelikli halinden dolayı gerçek içtima hükümlerine göre cezalandırılması yoluna gitmek gerekir.

Alt Komisyonadaki müzakereler sırasında 102 nci maddenin birinci fıkrasında tanımlanan suçun, üçüncü fıkra da tanımlanan nitelikli hallerinin gerçekleştiği hallerde soruşturma ve kovuşturmanın şikayete bağlı olup olmadığı hususunda tartışma yapılmıştır. Bu tartışmalar sonucunda, ancak kanunda açıkça belirtilen hallerde soruşturma ve kovuşturmanın şikayete tabi olduğu, temel şekli şikayete bağlı olan suçun nitelikli hallerinin gerçekleşmesi durumunda artık şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabileceği kanısına varılmıştır. Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulu, 2007/239 Karar sayılı Kararında 102 nci maddenin üçüncü fıkrasında tanımlanan nitelikli hallerin gerçekleşmesi durumunda, şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabileceği yönünde içtihatla bulunmuştur. Bu durum karşısında, madde metninde, bu hususa açıklık getirmeye yönelik olarak değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir.

Teklifin çerçeve 2 nci maddesiyle değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesinde de, 102 nci maddede yapılan değişikliklere paralellik sağlanması amacıyla değişiklik yapılmıştır. 102 nci maddede yapılan değişikliklere ilişkin olarak işbu Raporda yer verilen gerekçeler, 103 üncü maddede yapılan paralel değişikliklerle ilgili olarak da göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu madde ile değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki suçun temel şeklinin cezasının üst sınırı, Komisyonumuzca oniki yıldan onbeş yıla çıkarılmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrası yeniden düzenlenmiştir. Yapılan değişiklikle, cinsel istismar suçunun oniki yaşını doldurmamış ya da bedensel veya ruhsal engelli çocuğa karşı işlenmesi halinde, birinci veya ikinci fıkra göre verilecek cezanın bir kat artırılması sağlanmıştır. Fıkranın (b) bendinde altı alt bent halinde sayılan diğer nitelikli unsurlardan herhangi birinin gerçekleşmesi halinde ise, birinci veya ikinci fıkra hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranına kadar artırılacaktır.

Bu bağlamda, suçun örneğin hem oniki yaşını doldurmamış çocuğa karşı hem de evlat edinen tarafından işlenmesi halinde, birinci veya ikinci fıkra hükümlerine göre verilecek ceza ancak bir kat artırılabilir. Bu durumda, suçun evlat edinen tarafından işlenmiş olması, birinci veya ikinci fıkra hükümlerine göre verilecek temel cezanın belirlenmesinde göz önünde bulundurulacaktır.

Maddenin yedinci fıkrası, 102 nci maddenin altıncı fıkrasıyla ifade birliğinin sağlanması amacıyla, değiştirilmiştir.

Teklifin çerçeve 3 üncü maddesi ile Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesine eklenen ikinci fıkra da tanımlanan suçun cezasının alt ve üst sınırları, korunan hukuki değer dikkate alınarak Alt Komisyonunda artırılmış ve bu artırma Komisyonumuzca da uygun görülmüştür. Bu suçun mağduru, onbeş yaşını tamamlamış olmakla birlikte, henüz onsekiz yaşını tamamlamamış olan çocuklardır.

Mağdurun henüz onbeş yaşını tamamlamamış çocuk olması halinde, 103 üncü maddede tanımlanan suç oluşacaktır. Bu hususa açıklık getirmek amacıyla, söz konusu fıkra metninde Komisyonumuzca değişiklik yapılmıştır. Dikkat edilmelidir ki, söz konusu suçun fail ve mağdurunun belirlenmesinde cinsiyetin değil, yaşın esas alınması gerekir.

Teklifin çerçeve 4 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendinde düzenlenen suçun çocuğa karşı işlenmesini seçimlik bir nitelikli unsur olmaktan çıkarmak için, birinci fıkraya Komisyonumuzca “Fiilin çocuğa karşı işlenmesi halinde, şikayet aranmaksızın verilecek ceza yarı oranında artırılır.” şeklinde bir cümle eklenmiştir. Keza, ikinci fıkra yapılan değişiklikle, cinsel taciz suçunun teşhir suretiyle işlenmesi bu suç bakımından alternatif bir nitelikli unsur olarak kabul edilmiştir. Suçun bu nitelikli unsurunu Türk Ceza Kanununun 225 inci maddesinde suç olarak tanımlanan hayasızca hareketler kapsamındaki teşhircilikle karıştırmamak gerekir. 225 inci maddede tanımlanan suç oluşturduğu aleni olması gerekmektedir. Keza, bu teşhirin belirli bir kişiye yönelik olarak gerçekleştirilmesi gerekmemektedir. Buna karşılık, 105 inci maddenin ikinci fıkrasına (f) bendi olarak eklenen hükme göre, cinsel taciz suçunun teşhir suretiyle işlenebilmesi için, teşhirin belirli bir kişiye yönelik olarak gerçekleştirilmesi gerekmektedir; keza bu teşhirin aleni olması şart değildir.

Maddenin ikinci fıkrasının son cümlesi, 102 ve 103 üncü maddelerde yapılan değişiklikteki ifadelerle uyum sağlanması amacıyla Alt Komisyonunda değiştirilmiş ve bu değişiklik Komisyonumuzca kabul edilmiştir. 102 nci maddede tanımlanan suçun nitelikli hallerinden dolayı şikayet aranmaksızın soruşturma ve kovuşturma yapılabilmesine ilişkin olarak çerçeve 1 inci madde kapsamında yapılan açıklamalar bu suçun nitelikli halleri için de geçerlidir.

Teklifin çerçeve 5 inci maddesi ile Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesine eklenmesi öngörülen fıkra yapılan değişiklikle, evlenme yaşına ulaşmış bir kimseye evlenmesi yönünde cebir veya tehdit kullanılması fiilinin suç olarak tanımlanmasıyla yetinilmiştir. Söz konusu suçun oluşabilmesi için mağdurun istemediği biriyle evlenmeye zorlanması gerekmektedir.

Bu zorlama sonucunda evliliğin gerçekleşmesi halinde söz konusu suç nedeniyle cezanın artırılmasına ilişkin hüküm metinden çıkarılmıştır. Zora dayalı olarak evliliğin gerçekleşmesi, Türk Medeni Kanununda evliliğin nispi butlanını gerektiren bir sebep olarak kabul edildiği için, soruna öncelikle Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre çözüm bulmak gerekir. Evlilik birliği devam ederken ve evlenmenin sonlandırılmasına yönelik bir iptal davası açılmamışken ceza hukuku sorumluluğundan söz etmek mümkün olmamalıdır.

Mağdurun istemediği biriyle evlenmeye zorlanması nedeniyle intihara teşebbüs etmesi ve buna bağlı olarak yaralanması veya sağlığının bozulması durumunda bu suçtan dolayı verilecek cezanın alt sınırının üç yıl olarak; intihar etmesi durumunda ise, verilecek cezanın alt sınırının yedi yıl olarak belirlenmesi yönünde Alt Komisyonunda yapılan değişiklik, Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Teklifin çerçeve 6 ncı maddesinde aşağıdaki gerekçelerle değişiklik yapılmıştır:

Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yapılması öngörülen değişiklikle, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar dolayısıyla mağdurun korunmasını sağlamak ve yeniden suç işlenmesini önlemek amacıyla şüpheli hakkında adli kontrol tedbiri olarak uygulanabilecek ek yükümlülöklere ve yasaklara yer verilmiştir.

Fıkra eklenen (j) ve (k) bentlerindeki ifade biçimi, fıkranın diğer bentleriyle uyumlu olması bakımından Alt Komisyon tarafından değiştirilmiştir. Eklenmesi öngörülen (k) bendinde yer alan “çocuklarla ilgili meslek icra edenlerin bu mesleklerin icrasından yasaklamak.” ibaresi uygulamada yanlış yorumlanabilecek ve kapsamın çok geniş tutulmasına neden olabilecektir. Yapılan değişiklikle

söz konusu ibare “Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten, yasaklamak.” şeklinde daha belirgin hale getirilmiştir. Bu değişiklikler Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Diğer yandan, maddenin dördüncü fıkrasının mevcut düzenlemesine göre, üçüncü fıkra düzenlenen adli kontrol yükümlülüklerinden hangilerinin üç yıllık süreye tabi olmadan tüm suçlar hakkında uygulanabileceğini belirlemektedir. Dördüncü fıkra yapılan değişikliklerle, Teklifle maddenin üçüncü fıkrasına eklenen yeni (j) ve (k) bentlerindeki yükümlülükler bakımından da üç yıllık süre sınırının uygulanmaması amaçlanmaktadır.

Teklifin çerçeve 7 nci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 108 inci maddesinde Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmıştır.

Yapılan değişikliğe göre, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli hâlden hapis cezasına mahkum olanlar, özel tehlikeli suçlu kategorisinde kabul edilmiş ve bu nedenle, ilk defa suç işlemiş olsalar bile, mahkum oldukları cezanın infazı sürecinde koşullu salıverilmeden yararlanabilmeleri bakımından haklarında mükerrerlerin tabi oldukları hükümler uygulanacaktır.

Keza, 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesine eklenmesi öngörülen yedinci fıkra hükmüne Alt Komisyonunda “mahkum olanlar” ibaresinden sonra gelmek üzere “hakim kararı ile” ibaresi eklenmiştir. Yedinci fıkra söz konusu edilen yükümlülük ve yasaklar, belirtilen suçlardan hükümlü olanların mahkum oldukları hapis cezasının infazı sürecinde uygulanabileceklerdir. Bu nedenle, söz konusu yükümlülük ve yasaklar, sadece infaza ilişkin bulunmaktadırlar. Başka bir ifadeyle, bu yükümlülük ve yasaklar, müstakil bir yaptırım mahiyeti taşımamaktadırlar. Bu nedenle, söz konusu yükümlülük ve yasaklara ilgili suçlardan dolayı mahkumiyet hükmü tesis edilirken karar verilmemesi gerekir. Başka bir ifadeyle, bu yükümlülük ve yasaklara mahkumiyet hükmünde yer verilmesine gerek bulunmamaktadır. Hükümlü hakkında, bu yükümlülük ve yasakların uygulanmasına, infaz sürecinde, koşullu salıverilme ile ilgili olarak karar vermeye yetkili olan hakim karar verebilecektir. Fıkra belirtilen yükümlülük ve yasakların uygulanması, belirtilen suçlardan dolayı ilk defa mahkum olan hükümlüler hakkında hakimnin takdirine bırakılmıştır. Hakim, hükümlünün infaz sürecindeki tutum ve davranışlarını, infaz veya denetimli serbestlik ve yardım hizmetleri görevlilerinin yönlendirmelerine uyum gösterip göstermemesi gibi hususları dikkate almak suretiyle bu takdir yetkisini kullanacaktır.

Belirtildiği gibi, yedinci fıkra söz konusu edilen yükümlülük ve yasaklar, hapis cezasının infazı sürecinde uygulanabileceklerdir. İnfaz rejimine ilişkin olması dolayısıyla, Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü karşısında, 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesine eklenmesi öngörülen yedinci fıkra hükümlerinin, belirtilen suçlardan mahkum olan bütün hükümlüler hakkında fiilen işlendiği tarihe ve lehe olup olmadığına bakılmaksızın derhal uygulanması gerekmektedir.

Fıkranın (a) ve (b) bentlerinde tanımlanan yükümlülükler, hükümlünün infaz kurumunda cezasını çekerken veya koşullu salıverilmesi halinde denetim süresi zarfında uygulanabilecektir. Diğer bentlerde sayılan yasaklar ise, ancak hükümlünün koşullu salıverilmeden yararlanması halinde uygulanabilecektir.

Fıkranın (a) bendinde söz konusu edilen tedavi yöntemi, hükümlünün üreme yeteneğini ortadan kaldırmak sonucunu doğurmayacaktır. Hükümlüye ilaç verilmek suretiyle uygulanabilecek olan bu tedavi, ancak tabip marifetiyle, tabibin gözetim ve denetimi altında uygulanabilecek bir tedavidir. Bu tedavinin uygulanma sureti ancak tabip tarafından belirlenebilir. Uygulanacak tedavi, sadece hükümlüdeki testosteron etkisini önemli ölçüde azaltmaya yöneliktir. Bu itibarla, uygulanacak tedavi yöntemiyle hükümlünün üreme yeteneğinin köreltilmesi gibi bir sonucun ortaya çıkmaması ve bu tedaviye son verilmesi halinde, kişinin testosteron gücünün normale dönmesi gerekir.

Maddeye eklenmesi öngörülen sekizinci fıkrada yapılan değişikliğe göre, belirtilen suçlardan dolayı itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlüler bakımından, yedinci fıkrada belirtilen yükümlülüklerle yasakların uygulanması zorunluluğu getirilmektedir.

Maddeye eklenmesi öngörülen dokuzuncu fıkrada yapılan değişiklikle, yedinci fıkrada sayılan yükümlülük ve yasakların, söz konusu suçlardan dolayı itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlüler hakkında hapis cezasının infazı tamamlandıktan (bihakkın tahliyeden) sonra devam edecek olan denetim süresi zarfında da uygulanmasına açıklık getirilmiştir. Bu hükme göre, bihakkın tahliyeden sonra, söz konusu yükümlülük ve yasakların gereklerine aykırı hareket eden hükümlü hakkında, bu yükümlülük ve yasaklara riayet etmesini sağlamaya yönelik olarak tazyik hapsi uygulanabilecektir.

Alt Komisyonunda söz konusu madde metninde yapılan bütün değişiklikler, Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Türk Ceza Kanununun 226 ncı maddesinde yer alan suç tanımında müstehcen içerikler dolayısıyla ceza yaptırımlarının artırılması yönünde değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir. Bu maddede tanımlanan suç bakımından sorun, ceza miktarlarının yeterliliği ile ilgili değil; özellikle internet ortamında yapılan yayınlarla ilgili yer veya servis sağlayıcıların yurt dışında olması halinde, bu yayınlara erişimin engellenmesi bakımından ortaya çıkmaktadır.

Keza, Türk Ceza Kanununun zamanaşımına ilişkin hükümleri karşısında, belirtilen suçlarla ilgili zamanaşımının işlememesi yönünde düzenleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

Teklifin 8 inci ve 9 uncu maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Teklif maddeleri görüşmeler sırasında redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığımıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
Ahmet İyimaya	Hakkı Köylü	Ali Öztürk
Ankara	Kastamonu	Konya
(Son oylamada bulunamadı)		
Kâtip	Üye	Üye
İlknur İnceöz	Ahmet Aydın	Zekeriya Aslan
Aksaray	Adıyaman	Afyonkarahisar
	(Son oylamada bulunamadı)	
Üye	Üye	Üye
Osman Ertuğrul	Hakkı Suha Okay	Mehmet Fatih Atay
Aksaray	Ankara	Aydın
(Muhalefet şerhi ektedir)	(Son oylamada bulunamadı)	(Toplantıya katılmadı)
Üye	Üye	Üye
Yılmaz Tunç	Mehmet Emin Ekmen	Mehmet Tunçak
Bartın	Batman	Bursa
Üye	Üye	Üye
Mehmet Salih Erdoğan	Celal Erbay	Hüseyin Tayfun İçli
Denizli	Düzce	Eskişehir
		(Muhalifim)
		(Muhalefet gerekçem ektedir)

Üye
Hamit Geylani
Hakkâri
(Toplantıya katılamadı)

Üye
Veysi Kaynak
Kahramanmaraş

Üye
İhsan Koca
Malatya

Üye
Fuat Çay
Hatay
(Toplantıya katılamadı)

Üye
Mevlüt Akgün
Karaman

Üye
Cüneyt Yüksel
Mardin
Üye
Rıdvan Yalçın
Ordu
(Toplantıya katılamadı)

Üye
Ahmet Ersin
İzmir
Üye
Metin Çobanoğlu
Kırşehir
(Muhalefet şerhim eklidir)
(Son oylamada bulunamadı)

Üye
Mustafa Hamarat
Ordu

MUHALEFET ŞERHİ

1) Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Seçimlerinin yenilenmesine, seçimin 12 Haziran 2011 Pazar günü yapılmasına, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 03/03/2011 günü, 73 üncü Birleşiminde karar vermiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu ve komisyonları **olağanüstü haller** dışında veya Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinin uzlaştığı ivedi konular dışında çalışmalarına ara vermesi temel ilkedir. Ana kural bu olduğu halde Adalet Komisyonu Başkan Vekilinin içtüzüğün 26 ncı maddesine aykırı olarak komisyonu toplantıya çağırması, komisyonların ve genel kurulun gündeminin çok yoğun olduğu bir dönemde kanun teklifinin gündeme alınması, komisyon üyelerine teklif üzerinde yeterli ve inceleme olanağının verilmemesi kabul edilemez. Öte yandan Adalet Komisyonuna TTB, Üniversiteler, sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinin çağrılmaması, bu kuruluşlardan görüş alınmaması büyük bir eksikliklerdir.

2) Teklifin itiraz olunan maddesi dışında diğer maddeleri ile ‘Cinsel saldırı ve çocuğun cinsel istismarının önlenmesine yönelik olarak’ getirilen tedbir ve cezalara yukarıda belirtilen yöntem dışında bir itirazım bulunmamaktadır. Teklifin **7 ncı** maddesi ile 13.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 108 inci maddesine eklenmek istenen 7 ncı fıkranın (a) bendindeki “Testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabilirler,” şeklindeki düzenleme ise aşağıdaki gerekçelerle kabul edilemez. Bu düzenleme Anayasanın 17 ncı ve 90 ıncı maddeler hükümlerine aykırı olduğu gibi İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesine (İHAS) ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararlarına ve üyesi olduğumuz Avrupa Konseyi **‘Avrupa İşkencenin ve İnsanlıkdışı veya Onurkırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi’nin** belirlediği standartlarına da aykırıdır.

DEÜ Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Serpil Salaçin’in basında yer alan görüşlerinin her türlü siyasi arınarak irdelenmesi önem taşımaktadır. Sayın Salaçin’in görüşleri şu şekildedir; *“Cinsel saldırı ve çocuğun cinsel istismarının önlenmesine yönelik uzun soluklu çabaların yaşama geçirilebilmesi için yasalar dahil her türlü stratejinin geliştirilmesini (insan haklarının yaşama geçirilmesi, toplumsal cinsiyet eşitliği değerlerinin geliştirilmesi, çocuk ve kadınların mal gibi algılanmalarının önlenmesi, çocuk yaşta evlenmelerin önlenmesi, bu değerlerin evrensel bilimsel veriler ışığında anlaşılmasının sağlanması vb.) ve programın yapılmasını zorunludur. Ancak önerilen program ve önlemlerin ülkemizin taraf olduğu, sanık ve mağdurun temel insan haklarının hiçbir yönünü göz ardı etmeyen niteliklerde olması gerektiği de açıktır. Ulusal ve ulusal üstü yasalarla, Tıp meslek etiği değerlerini ve bilimsel veriler ışığında elde edilen bulguları rehber alan tanımlamalar, tanılar ve yaklaşımların bu değişiklikte yer alabilmesi için çok yönlü ve yoğun bilgi danışmanlığına gereksinim olacağı da açıkça görünmektedir.*

Bilimsel tanımlamalar o alanın dünyada yaygın kabul gören tanımlamaları ve içerikleriyle yapılmalıdır. Pedofili nedir? Kastrasyon nedir? gibi sorular bu alanların saygın uzmanlık derneklerinin görüşleri alınarak yer almalı ya da yer almamalıdır. Bu tanımlamalar kimsenin kendi

keyfine göre tanımlayacağı durumlar değildir. Her cinsel saldırı veya çocuğun cinsel istismarı olayında sanıkların aynı tür insanlarmış gibi anlamaya kalkmak bu durumların tedavi edilmesi gereken bir hastalık gibi yanlış algılanmasına neden olabilir ki bu olayların hastalık nedeni ile gerçekleştiği anlayışına da yol açar. Oysa bu, bilimsel verilere göre doğru değildir ve çok da tehlikelidir. Kaldı ki diğer taraftan dünyadaki çocuk istismarı olaylarının sanıklarının çok az bir bölümünü oluşturan Pedofil kişilerin gönüllü tedavi isteklerinde yapılan rehabilitasyon, ilaçla tedavi ve diğer yöntemlerin de başarısız olduğu yeni sorunları beraberinde getirdiği yapılan büyük ölçekli bilimsel araştırmalarda gösterilmektedir.

Günümüzde, tıp mesleğinin bilgilerinin ceza olarak düşünülmesinin ve uygulanma isteğinin yasalara, etik kurallara, bilimsel gerçeklere aykırı olduğunu aslında söylemeye gerek bile yok. Tüm bu nedenlerle; özenle bilimsel verilere dayandırılarak, o alanın uzmanlık derneklerinin bilimsel görüşlerine başvurarak ve bu görüşlere dayandırılarak düzenlemeler yapılması gerektiği görüşündeyim.”

Sadece bir örneği aktarılan bilim insanlarının büyük bir çoğunluğunun konu ile ilgili ortak görüşü bu yöndedir.

Hukuk devletinde, ceza hukukunun kötüye kullanılmasını önleyici önlemler yine hukuk düzeni tarafından konulur. Çağdaş ceza kanunları insana saygı esasına dayanır. Ceza kanunları işkence, eziyet ve kötü muameleyi mutlak ve etkin bir biçimde yasaklamak zorundadır. Cezalar, insan onuruyla bağdaşmaz nitelikte olamaz. Çağdaş ceza infaz hukukunda, suç işleyen insanın yeniden topluma kazandırılması (sosyalleştirilmesi) ve toplumsal sorumluluğa sahip bir birey haline getirilmesi hedeflenir. Cezalar, insanlık dışı olamaz. Hiç kimseye işkence yapılamaz, zalimce, insanlık dışı, onur kırıcı ceza verilemez ve davranışta bulunulamaz (Anayasa 17, İHEB 5, AİHS 3).

ANAYASA

Madde 17- *Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.*

Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz.

Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya ve muameleye tabi tutulamaz.

Madde 38- *Kimse, işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanunun suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılmaz; kimseye suçu işlediği zaman kanunda o suç için konulmuş olan cezadan daha ağır bir ceza verilemez.*

İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANNAMESİ

Madde 5- *Hiç kimseye işkence yapılamaz, zalimce, insanlık dışı veya onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz ve ceza verilemez.*

AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ

Madde 3- *Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz.*

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi bu maddenin (3.madde) kapsamının MUTLAK olduğunu (İrlanda-Birleşik Krallık/1978) belirtiyor. Anılan kararda;

“...Sözleşme, işkence ve insanlık dışı veya onur kırıcı muamele veya CEZALARI, mağdurun davranışından bağımsız olarak, mutlak surette yasaklar... toplum yaşamını tehdit eden genel bir tehlike halinde bile, bu yasaktan vazgeçilmesi sözkonusu olamaz...” demiş,

Bir başka kararında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, (Ribitsch-Avusturya/1995); *“...tahkikatın gerektirdiği önlemler ile suçla mücadelenin içerdiği reddedilmez zorlukların, bireylerin fiziksel bütünlüğünün korunmasını sınırlandırmak için gerekçe olamayacağını...”* belirtmiştir.

Yine, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, “...Uygulanan farklı tedavinin, hastanın kişiliğine karşı bir aşağılama veya saygısızlık oluşturması ve onurunun kırılmasına veya horlanmasına yol açması durumunda 3. Maddenin ihlal edileceğini belirtiyor. (Abdulaziz Cabaes ve Balkandali-Birleşik Krallık Davası/1985)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Jalloh-Almanya/2006 kararında ise delil elde etme için şüpheli/sanığa rızası dışında **kusturucu ilaç** verilmesini 3. Maddenin ihlali olarak değerlendirmiştir.

Hükümetler üzerinde Birleşmiş Milletler’den daha çok yaptırım gücüne sahip olan, **Avrupa İşkencenin ve İnsanlıkdışı veya Onurkırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi’nin (CPT)** nin standartlarını belirten “**source book**”un tecavüzcülerle ilgili 274 nolu paragrafındaki hadım konusundaki tavır çok kesindir. Yani geriye dönüşü olmayan bir tıbbi müdahaleyi kabul etmez. (CPT)nin standartlarını belirten 272 nolu paragrafta anti-androgen tedavisinin koşulları da belirtilmiştir.

(- Kişinin yazılı ve özgür iradesiyle onayı, - Kişinin konuyla ilgili bilgilendirilmesi, - Hiç bir tutuklu bu tedaviyi kabul etme konusunda baskı altına alınmamalı, - Tedaviyle ilgili, kişinin onayının yanı sıra, tüm koruyucu önlemlerin açıkça yer aldığı bir prosedür geliştirilmeli, bu prosedür şunları içermeli: Tedaviyi gerektiren ve gerektirmeyen kriterlerin belirtilmesi; tedavi öncesi, sırasında ve sonrasında tıbbi muayene; bağımsız bilgiye başvurma; tedavinin dışarıdan bir yetkili tarafından sürekli izlenmesi.)

Dönüşü olmayan ceza savunulamaz. Bilim insanları bu tür cezaların dönüşünün olamayacağı konusunda hem fikirdirler. Adil yargılama gibi hak ihlallerinin yoğun olduğu bir dönemde insan haklarına da aykırı olan dönüşü olmayacak yeni bir tür cezanın ceza mevzuatımıza girmesi kabul edilemez.

Tıp cezalandırıcı değil tedavi edicidir. İlaçlar ancak faşist anlayış ve yönetimlerde bir ceza aracı olarak kullanılır. Demokrasi ile yönetilen ülkelerde ilaçlar tedavi amaçlıdır.

Kalıcı hadım insan haklarına aykırıdır. Yukarıda kısmen gerekçelendirilen nedenlerle bu tür bir ceza insan haklarına aykırıdır. Bu tür suçlar TCK 102, 103 ve 104. maddelerde çok ağır yaptırımlara bağlanmıştır. Teklifte bu cezalar daha da artırılmıştır. Bu düzenlemeyi savunanlar bir taraftan böylesi bir cezayı düşünürlerken, bu suçları işleyenleri şartla salıvermeden, denetimli serbestlikten yararlandırımları teklifin tutarlı olmadığına açık bir göstergesidir.

Teklifin bir diğer sakıncalı ve çelişen yönü TCK’da olması gereken ceza niteliğindeki düzenlemenin 13.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda yapılmış olmasıdır. Uygulanmak istenen ceza niteliğindeki tedbirin suçun niteliğine ve ağırlığına bakılmaksızın (TCK 102, 103 ve 104 üncü maddelerinde nitelikleri belirtilen) her hükümlü için ayırım yapılmaksızın uygulanacak olması da teklifin diğer bir sakat yönüdür. Öte yandan ceza niteliğindeki bu tedbirin denetimli serbestlik döneminde uygulanması da olanaksızdır.

Bu sebeplerle Türk Ceza Kanunu ve bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun tekliflerine yukarıda açıklanan gerekçelerle karşı olduğumu saygılarımla bildiririm.

5 Nisan 2011

H. Tayfun İçli

Eskişehir

MUHALEFET ŞERHİ

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi Hakkında görüşümüzü arz ediyoruz.

Çocuklara yönelik cinsel suçların cezalarının ağırlaştırılmasına yönelik söz konusu kanun teklifi hepimizde infial yaratan çocuklara yönelik bu suçların faillerinin daha ağır cezalara çarptırılmasını öngörmek üzere hazırlanmıştır. Bizde bu suçlara yönelik cezaların arttırılmasına olumlu bakmaktayız. Bazı çekincelerimiz olmakla beraber bu teklifin kanunlaşmasını destekliyoruz.

Ancak;

102. maddenin 1. fıkrasında cezalar arttırılmakla birlikte fıkra "suçun ani ve kesik hareketlerle işlenmesi halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir" cümlesi eklenmiştir.

Bu indirim birtakım soruları birlikte getirecektir. Ani ve kesik davranışların hangi düzeyde kaldığı ve neticesi noktasında tereddütler meydana gelecektir. Ani ve kesik cinsel davranışlar şeklindeki değerlendirme tüm olaylara uygulanamaz. Çünkü ani ve kesik davranışlarda ağır nitelik olabilir. Söz gelimi cinsel organın ani olarak mağdurun vücuduna temas ettirilmesi gibi.

Ayrıca bu suçta indirim söz konusu olduğundan bu suçtan dolayı mahkumiyet kararı verilmiş tüm dosyaların, lehe hüküm incelemesi için tekrar görülmesi sonucunu doğuracaktır. Bu da zaten çok ağır olan iş yükünü daha da arttıracaktır. Üstelik mahkumiyet dosyalarının tekrar incelenmesi sonucu "suçun ani ve kesik hareketlerle işlenmesi hali" gerekçesiyle yapılacak ceza indirimleri nedeniyle örtülü af tartışmalarına neden olacaktır.

Yine aynı maddenin 5. Fıkrası kaldırılmıştır. Bu fıkra "suçun sonucunda mağdurun ruh ve beden sağlığının bozulması durumunda, on yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur" demektedir.

Bu fıkranın kaldırılması neticesinde lehe kanun geçmişe etkili olarak uygulanması gerekeceğinden hakkında bu hüküm uygulanarak cezası arttırılanların cezasında indirime gidilecektir. Bu da örtülü af tartışmalarını gündeme getirecek ve zemin hazırlayacaktır.

Metin Çobanoğlu

Kırşehir

Osman Ertuğrul

Aksaray

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ ALEV DEDEGİL
VE 7 MİLLETVEKİLİNİN TEKLİFİ

**BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinin;

a) Birinci fıkrasında yer alan "iki yıldan yedi yıla kadar hapis" ibaresi "beş yıldan on yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya "Fiilin sarkıntılık düzeyinde kalması halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir." cümlesi eklenmiş,

b) İkinci fıkrasında yer alan "yedi yıldan oniki yıla kadar hapis" ibaresi "on yıldan onsekiz yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş,

c) Üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş,

ç) Beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.
"(3) Suçun;

a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

b) Kamu görevinin, vesayet veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

c) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen ve evlatlık tarafından,

d) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

e) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimini veya işini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır."

ADALET KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 102- (1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlâl eden kişi, mağdurun şikâyeti üzerine, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Suçun ani ve kesik hareketlerle işlenmesi halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir.

(2) Fiilin vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, on yıldan onsekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu fiilin eşe karşı işlenmesi halinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.

(3) Suçun;

a) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

b) Kamu görevinin, vesayet veya hizmet ilişkisinin sağladığı nüfuzun kötüye kullanılması suretiyle,

c) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen veya evlatlık tarafından,

d) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

e) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilen cezalar yarı oranında artırılır.

(4) Mağdur, bu suç nedeniyle eğitimini, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza üçte birine kadar artırılır.

(İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve
7 Milletvekilinin Teklifi)

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 2- Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesinin;

a) Birinci fıkrasında yer alan "üç yıldan sekiz yıla kadar hapis" ibaresi "altı yıldan oniki yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş ve fıkra "Fiilin sarkıntılık düzeyinde kalması halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir." cümlesi eklenmiş,

b) İkinci fıkrasında yer alan "sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis" ibaresi "oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis" şeklinde değiştirilmiş,

c) Üçüncü ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş,

ç) Altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"(3) Suçun;

a) Oniki yaşını doldurmamış çocuğa karşı,

b) Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

c) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

d) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

e) Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş, evlat edinen tarafından,

f) Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

g) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı kolaylıktan faydalanılması ya da nüfuzun kötüye kullanılması suretiyle,

İşlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimini veya işini terk etmek, eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek ya da ailesinden ayrılmak zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır."

(5) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır.

(6) Suç sonucu mağdurun bitkisel hayata girmesi veya ölümü halinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 2- Türk Ceza Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 103- (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, altı yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismar deyiminden;

a) Onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar, anlaşılır. Suçun ani ve kesik hareketlerle işlenmesi halinde verilecek ceza üçte birine kadar indirilebilir.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, oniki yıldan yirmi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) a) Suçun oniki yaşını doldurmamış veya bedensel ya da ruhsal engelli çocuğa karşı işlenmesi halinde yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır.

b) Suçun;

1. Silahla veya birden fazla kişi tarafından birlikte,

2. Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

3. İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

4. Üçüncü derece dahil kan veya kayın hısımlığı ilişkisi içinde bulunan bir kişiye karşı ya da üvey baba, üvey ana, üvey kardeş veya evlat edinen tarafından,

(İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve
7 Milletvekilinin Teklifi)

"(5) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır."

MADDE 3- Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"(2) Suçun aralarında evlenme yasağı bulunan çocuğa karşı işlenmesi halinde, şikayet aranmaksızın, fail hakkında, üç yıldan on yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

MADDE 4- Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Suçun;

a) Çocuğa karşı,

b) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin ya da aile içi ilişkin sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

c) Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

d) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

5. Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

6. Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin sağladığı kolaylıktan faydalanılması ya da nüfuzun kötüye kullanılması suretiyle,

işlenmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(4) Mağdur, bu suç nedeniyle eğitimini, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarısına kadar artırılır.

(5) Cinsel istismarın, birinci fıkranın (a) bendindeki çocuklara karşı cebir veya tehdit kullanmak suretiyle gerçekleştirilmesi halinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(6) Suçun işlenmesi sırasında mağdurun direncinin kırılmasını sağlayacak ölçünün ötesinde cebir kullanılması durumunda kişi ayrıca kasten yaralama suçundan dolayı cezalandırılır.

(7) Suç sonucu mağdurun bitkisel hayata girmesi veya ölümü halinde, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 3- Türk Ceza Kanununun 104 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilen ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

(2) Suçun, mağdur ile arasında evlenme yasağı bulunan kişi tarafından işlenmesi halinde şikayet aranmaksızın, beş yıldan oniki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

MADDE 4- Türk Ceza Kanununun 105 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 105 - (1) Bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz eden kişi hakkında, mağdurun şikayeti üzerine, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına veya adli para cezasına hükmolunur. Fiilin çocuğa karşı işlenmesi halinde, şikayet aranmaksızın verilecek ceza yarısına kadar artırılır.

(2) Suçun;

a) Kamu görevinin veya hizmet ilişkisinin ya da aile içi ilişkin sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

(İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve
7 Milletvekilinin Teklifi)

e) Posta ve elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

İşlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimi veya işini terk etmek, eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek ya da ailesinden ayrılmak zorunda kalmış ise, verilecek ceza bir yıldan az olamaz."

MADDE 5- Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(7) Evlenme yaşına ulaşmış bir kimseye evlenmesi yönünde cebir veya tehdit kullanan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Yapılan bu baskı sonucunda evlenme gerçekleşmiş ise, ceza bir kat artırılır. Bu nedenle kişinin intihar etmesi halinde beş yıldan on yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

MADDE 6- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiştir.

"j) Mağdurun talebinin varlığı ve amaçlanandan daha ağır sonuçlar vermeyeceğinin anlaşılması halinde, soruşturma veya kovuşturma sonuna kadar şüpheli veya sanığın mağdura yaklaşmasını ve mağdurun bulunduğu yerlere girmesini yasaklamak.

k) Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan yasaklamak veya çocuklarla ilgili meslek icra edenlerin bu mesleklerin icrasından yasaklamak."

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

b) Vasi, eğitici, öğretici veya bakıcı tarafından,

c) Aynı işyerinde çalışmanın sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

d) Posta ve elektronik haberleşme araçlarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

e) İnsanların bir arada toplu olarak bulunmalarının sağladığı kolaylıktan faydalanmak suretiyle,

f) Teşhir suretiyle,

işlenmesi halinde yukarıdaki fıkraya göre verilecek ceza yarı oranında artırılır. Ancak, mağdur bu suç nedeniyle eğitimi, işini, ailesini veya oturduğu yerleşim bölgesini terk etmek ya da eğitim gördüğü kurumu veya çalıştığı işyerini değiştirmek zorunda kalmış ise, verilecek ceza bir yıldan az olamaz.

MADDE 5- Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(7) Evlenme yaşına ulaşmış bir kimseye, istemediği biriyle evlenmesi yönünde cebir veya tehdit kullanan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu nedenle kişi intihara teşebbüs etmiş ve sonuçta yaralanmış veya sağlığı bozulmuş ise verilecek ceza üç yıldan; intihar etmiş ise yedi yıldan az olamaz.

MADDE 6- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bentler eklenmiş ve dördüncü fıkrasında yer alan "(a) ve (f)" ibaresi "(a), (f), (j) ve (k)" şeklinde değiştirilmiştir.

"j) Amaçlanandan daha ağır sonuçlar vermeyeceğinin anlaşılması halinde, soruşturma veya kovuşturma sonuna kadar mağdura yaklaşımdan ve mağdurun bulunduğu yerlere girmekten yasaklanmak.

k) Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda,

1. Çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan,

2. Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten,

yasaklanmak."

(İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve
7 Milletvekilinin Teklifi)

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

MADDE 7- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun 108 inci maddesinin başlığına "Mükerrirlere" ibaresinden sonra gelmek üzere, "ve özel tehlikeli suçlulara" ibaresi ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"(7) Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçundan, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar, cezanın infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde, denetim süresi içinde;

a) Testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabilirler,

b) Tedavi amaçlı programlara katılmakla yükümlü kılınabilirler,

c) Suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesi dışında başka bir yerde ikamet etmekle yükümlü kılınabilirler.

(8) Yedinci fıkra yazılı suçlar bakımından itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, aynı fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerindeki tedavi ve yükümlülüğe tabi tutulması zorunludur. Bu kişilerin ayrıca;

a) Mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşmaktan,

b) Çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan,

c) Çocuklarla ilgili bir meslek icra etmekten,

yasaklanmasına hükmolunur. Yasaklama kararı hükmün kesinleşmesiyle uygulanmaya başlanır ve cezanın tümüyle infazından itibaren beş yıl süreyle devam eder.

(9) Cezanın infazı tamamlandıktan sonra bu madde hükümlerine göre kendisine yüklenen yükümlülükler denetim süresi zarfında aykırı hareket eden kişi, infaz hakiminin kararı ile zorlama hapsine tabi tutulur. Zorlama hapsinin süresi onbeş günden az ve ihlalin tekrarı halinde toplam bir yıldan fazla olamaz."

MADDE 7- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 108 inci maddesinin başlığına "Mükerrirlere" ibaresinden sonra gelmek üzere, "ve özel tehlikeli suçlulara" ibaresi, maddenin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Bu fıkra hükümleri, mükerrir olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar hakkında da uygulanır."

"(7) Türk Ceza Kanununun 102 nci maddesinde tanımlanan cinsel saldırı suçunun nitelikli hallerinden, 103 üncü maddesinde tanımlanan çocukların cinsel istismarı suçundan veya 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasında tanımlanan reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun nitelikli halinden hapis cezasına mahkum olanlar, hâkim kararı ile cezanın infazı sırasında ve koşullu salıverildikleri takdirde, denetim süresi içinde;

a) Testosteron etkisini önemli ölçüde azaltıcı tedaviye tabi tutulabilirler,

b) Tedavi amaçlı programlara katılmakla yükümlü kılınabilirler,

c) Suçun mağdurunun oturduğu ve çalıştığı yerleşim bölgesi dışında başka bir yerde ikamet etmekle yükümlü kılınabilirler,

d) Mağdurun bulunduğu yerlere yaklaşmaktan yasaklanabilirler,

e) Çocuklarla bir arada olmayı gerektiren bir ortamda çalışmaktan yasaklanabilirler,

f) Çocuklar hakkında bakım ve gözetim yükümlülüğünü gerektiren faaliyet icra etmekten yasaklanabilirler.

(8) Yedinci fıkra yazılı suçlar bakımından itiyadi suçlu veya mükerrir olan hükümlülerin, aynı fıkra tanımlanan yükümlülüklerle ve yasaklara tabi tutulmaları zorunludur. Bu yükümlülük ve yasakların uygulanmasına cezanın

(İstanbul Milletvekili Alev Dedegil ve
7 Milletvekilinin Teklifi)

(Adalet Komisyonunun
Kabul Ettiği Metin)

infazı tamamlandıktan sonraki denetim süresi zarfında da devam olunur.

(9) Mükerrir veya özel tehlikeli diğer hükümlüler, bu madde hükümlerine göre kendilerine yüklenen yükümlülüklere ve yasaklara cezanın infazı tamamlandıktan sonra devam eden denetim süresi zarfında aykırı hareket etmeleri halinde, hâkim kararı ile zorlama hapsine tabi tutulur. Zorlama hapsinin süresi onbeş günden az ve ihlâlin tekrarı halinde toplam bir yıldan fazla olamaz.

MADDE 8- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MADDE 8- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

